

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kusar, Matjaž Brojan, Miro Ukmar, Franc Tekavec, Darjo Gognjavec, Marjan Bolhar, Božo Jasovič, Marija Puki in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kusar, tel.: 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 34, Domžale, naročene oglase sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

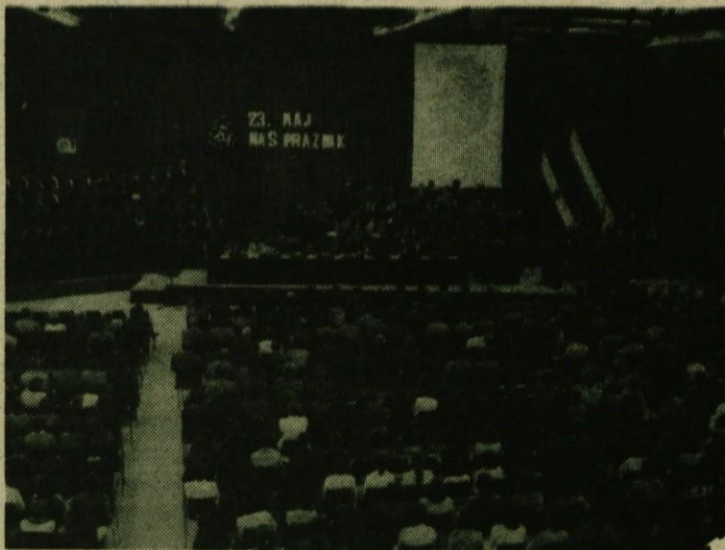
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE Domžale, 19. junij 1981, Leto XX

Št. 8

OB AKCIJI NNNP:

Množično in odgovorno

Zaključek vsakoletne akcije „Nič nas ne sme presenetiti“ je za nami. Za nami pa je pravzaprav celotna aktivnost, ki se je – kolikor bolj smo se približevali sklepu akcije – le še stopnjevala. Vsi smo bili akterji v tem množičnem hotenju usposobiti se za samozadržano delovanje. Ta množičnost je tako očitna, da smemo z gotovostjo reči za našo občino, da smo področje SLO in DS v preteklosti v bistveni meri podružbili. To podružbiljanje je bilo očitno tudi ob sklepu akcije 16. maja, ko so bili zbori občanov množičnejši, kot pa so sicer.

Slavnostna seja vseh zborov domžalske delegatske skupščine. Na njej so podelili občinska priznanja in plakete, zvezna odlikovanja ter naziv častnega občana Viktorju Avblju – Rudiju. Slavnostni govornik je bil predsednik skupščine občine Jernej Lenič.

V svojem vsebinsko zelo celovitem govoru je podal preglednico opravljenega dela pri izvajanju sistema socialističnega samoupravljanja v domžalski občini v dveh delegatskih mandatih, nanizal je podatke o velikih uspehih gospodarstva oz. celotnega združenega dela, hkrati pa je poudaril tudi odgovornost, ki jo imamo pred družbo, da uresničimo velike naloge, ki so pred nami: tako pri izgrajevanju delegatskega sistema kot tudi pri uresničevanju stabilizacije gospodarstva.

Delegati so z zanimanjem prisluhnili njegovi oceni. V kulturnem programu so se predstavili pevci iz Domžal in Mengša ter domžalska godba na pihala

Povsod, v vseh krajevnih skupnostih, je bilo opaziti neverjetno zavzetost, pripravljenost sodelovati. Vsi občani so bili pripravljeni prevzeti in odgovorno uresničevati postavljene naloge. Celo tam, kjer obrambni načrti niso najustreznejše ažurirani, se je pokazalo, da so občani s svojo maksimalno resnostjo in prizadevnostjo – pa

četudi improvizirano – sposobni doseči zadovoljivo uresničevanje osnovnih ciljev. Ob tem so prvič zaživeli ter v celoti z delom upravičili svoj obstoj komiteji za SLO in DS. Dosegli smo resnost, odgovornost, množičnost. Ta je tolikšna, da sploh ne moremo niti v tekstu, niti v fotografijah zaobseči celotne razvejanosti obrambnih aktivnosti. Prav zato prinašamo le nekaj slik iz enega okolja – domžalske TOSAME.

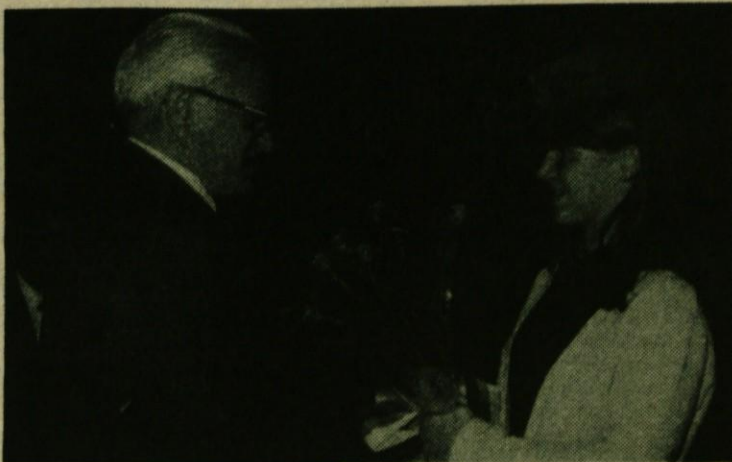
Ob vseh teh ugotovitvah, da so se v to množičnost vključile vse KS, družbenopolitične organizacije, mladina in drugi, pa vendar ostajajo tudi naloge. Četudi sicer ta trenutek dokončna ocena vaje ni narejena niti še na občinski ravni, niti v posameznih sredinah, je taka preglednica že potrebna. Dolžnost vsake sredine je, da za svoje okolje temeljito pregleda delovanje v sklopu akcije ter iz tega pregleda strne tudi ugotovitve; zato, da občani še izboljšajo obrambno delovanje, odpravijo dvojne kadrovske zadolžitve, izpopolnijo okrnjenost organov, kjer se je med vajo pokazala in drugo. To analizo so iz vseh sredin dolžni do 15. junija posredovati predsedniku koordinacijskega odbora za SLO IN DS pri OK SZDL, ki bo potem strnil tudi formalno vse to v detajlirane ugotovitve in ocene o katerih že danes – kot smo zapisali v naslovu lahko rečemo: občani v akciji NNNP – Množično in odgovorno. * M.B.

VIKTOR AVBELJ – RUDI – ČASTNI OBČAN DOMŽALSKE OBČINE

Viktorju Avblju – Rudiju predsedniku Predsedstva SR Slovenije pa je Skupščina občine Domžale dodelila naziv častni občan.

Alfonz Avbelj – Savo je v obrazložitvi poudaril zasluge Viktorja Avblja v revolucionarnem gibanju NOB in povojni graditvi. Med drugim je poudaril tudi njegov prispevek na domžalsko-kamniškem področju.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Prisrčen je bil pozdrav predsedniku predsedstva SR Slovenije Viktorju Avblju, ki so ga delegati vseh zborov občinske skupščine ob prejemu naziva častni občan občine Domžale navdušeno pozdravili. Na fotografiji: pozdrav mladih

Odlikovanja, plakete in priznanja občanom ob občinskem prazniku

Na podlagi 35. člena Statuta Skupščine občine Domžale je Skupščina občine Domžale na 32. ločenem zasedanju družbenopolitičnega zbora dne 19.5.1981, na 31. ločenem zasedanju zbora združenega dela in na 31. ločenem zasedanju zbora krajevnih skupnosti dne 20.5.1981, sprejela sklep, da se ob letošnjem praznovanju 23. maja – praznika občine Domžale podelijo občinska priznanja delovnim ljudem in občanom za dosežene uspehe pri družbeno-ekonomskem in družbenopolitičnem delu, razvoju družbenopolitične skupnosti kot tudi za pomembne delovne in življenjske jubileje in sicer:

LISTINO O PRIZNANJU SO PREJELI:

KOČAR Štefan – za zasluge k napredku KS Preserje, **KONCILJA Franc** – za dolgoletno družbenopolitično delo in aktivnost pri obujanju tradicij NOV, **SITAR Pavlina** – za dolgoletno družbenopolitično delovanje na kulturnem področju, **MASELJ Pavla** – za prispevek k aktivnem delu v službi družbenega knjigovodstva, **POPOVIČ Milorad** – za humano pomoč sočloveku v nesreč, **ŠPENDL Marija** – za pedagoško delo med mladimi, **LENIČ Anica** – za pedagoško delo med mladimi na kulturnem

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ko so konec 1935 dokončno oblikovali partijsko celico Dob-Prevoje, je postal njen sekretar Viktor Avbelj. Ta partijska organizacija je pod Avbljevim vodstvom opravila pomembno organizacijsko in idejnopolično delo ter uspešno usmerjala delavsko gibanje in aktivnost ljudske fronte širokih delavskih in kmečkih množic ne le na domžalskem temveč tudi na kamniškem območju.

Člani dobske celice KP so imeli velik vpliv v sindikalnih organizacijah, zlasti med papirničarji na Količevem, ljudskofrontne akcije pa so organizirali tudi v Črnem grabnu in Moravski solini. Najvidnejša manifestacija krepitve komunističnega vpliva v družbenopolitičnem življenju v domžalski in kamniški občini ter izraz organizacijski sposobnosti celice Dob-Prevoje je bil množični shod ljudske fronte 23. maja 1937 na Taboru nad Ihanom, ki je bil med največjimi na Slovenskem po ustanovnem kongresu KPS.

Viktor Avbelj je bil s Tonetom Tomšičem poveljni organizator tega shoda. Kmalu po njem je organiziral udeležbo okrog 100 ljudi iz kamniškega okraja na protirežimskih demonstracijah v Ljubljani. Konec leta 1938 je bil Avbelj pobudnik skupnega nastopa demokratičnih sil na parlamentarnih volitvah v kamniškem srežu. Na prelomu 1938/39 je nato pomagal organizirati tiskanje znamenitega dela Edvarda Kardelja – Speransa, Razvoj slovenskega narodnega vprašanja, v Veitovi tiskarni na Viru. Junija 1939 se je kot delegat komunistov kamniškega okrožja udeležil partijske konference KPS na Vrheh nad Trbovljami, na kateri je bil tudi generalni sekretar KPJ Josip Broz Tito.

Po tej konferenci je Avbelj delal zlasti v okrožnem vodstvu SKOJ v Ljubljani. Uspešno delo partijske celice Dob-Prevoje pod vodstvom Viktorja Avblja od srede tridesetih let in nato še drugih organizacij KPS v kamniškem okrožju, je bilo nato eden poveljnih pogojev za množično vstajo 27. julija 1941 in za nadaljnji razmah NOB. Viktor Avbelj je v predvojnem revolucionarnem gibanju v narodnoosvobodilnem boju in poveljni socialistični graditvi uspešno opravljal številne odgovorne naloge, začetki njegove revolucionarne dejavnosti pa so povezani zlasti z območjem sedanje domžalske občine, kjer je leta 1944 tudi veliko prispeval k še večji ofenzivnosti narodnoosvobodilnih enot. Glede na vse te zasluge so družbenopolitične organizacije občine Domžale predlagale skupščini občine Domžale, da izvoli tovariša Viktorja Avblja za častnega občana, kar so delegati vseh zborov tudi ob velikem aplavzu izglasovali.

Enako je bilo tudi na slavnostni seji, ko so tov. Viktorju Avblju – Rudiju naziv častnega občana občine Domžale tudi podelili.

področju, **UČAKAR Peter** – za vsestransko uspešno delo v KS Velika vas-Dešen, **TVD Partizan Dob** – za 60-letnico telesne kulture in 20 let nogometne aktivnosti, **KUD Franc Kotar Trzin** – za uspešno poustvarjalno kulturno-umetniško aktivnost, **Gasilsko društvo Trzin** – za 75-letno delovanje in uspešno zaščito splošnega družbenega premoženja, **Gasilsko društvo Trojane** – za 70-letno delovanje in uspešno zaščito splošnega družbenega premoženja.

BRONASTO PLAKETO OBČINE DOMŽALE SO PREJELI:

VODLAN Jože – za uspešno in prizadevno delo v društvu invalidov, **CERAR Franc** – za prizadevanje in krepitev KS, **KUŠAR Janez** – za vsestransko družbenopolitične aktivnosti, **VAVPETIČ Ivan** – za dolgoletno aktivnost v KS, **ŠORN Ljudmila** – za požrtvovalno delo v družbenopolitičnih organizacijah, **SENGER Leon** – za aktivno delo v KS, **KOSMAČ Jože** – za aktivno delo v krajevni samoupravi, **GNIDOVEC Franc** – za prizadevnost v družbenopolitičnih organizacijah, **HABE dr. Franc** – za njegovo delavnost, doslednost in vestnost, **MAJDIČ Anton** – za vestno in požrtvovalno delo v delovni organizaciji, **HREN Viktor** – za vsestransko prizadevanje na več področjih, **ZEMLJIČ Almira** – za aktivnost v okviru SZDL, **KOVAČ Janez** – za njegov prispevek k razvoju občine, **SEŠEK Ciril** – za družbenopolitično delo, **ČAD Ančka** – za dolgoletno aktivnost v delovni organizaciji, **PODBREŽNIK Milica** – za aktivno delo v KS in DPO, **KS Radomlje** – za dosežene uspehe pri razvoju kraja.

SREBRNO PLAKETO OBČINE DOMŽALE SO PREJELI:

BREZNIK Herman – za dolgoletno izredno uspešno delo v delovni organizaciji, DPO in društvih, **VEIT Janko** – za vestno in aktivno delo predvsem v društvu invalidov Domžale, **KALAN Franc** – za dolgoletno aktivno družbenopolitično delo, **LUŽAR Franc** – za uspešno in aktivno delo ob njegovem življenjskem jubileju, **RAVNIKAR Franjo** – za vsestransko družbenopolitično delo, **ZIDARIČ Danica** – za dolgoletno in življenjsko delo, **DERŽIČ Ivan** – za vsestransko družbenopolitično aktivnost.

ZLATO PLAKETO OBČINE DOMŽALE STA PREJELA:

LENČEK Boris – na predlog OK SZDL Domžale – za njegov prispevek k izgradnji delegatskega sistema, vsestransko družbenopolitično aktivnost v občini ter za njegov življenjski jubilej, **AVBELJ Alfonz** – na predlog Predsedstva SO Domžale – za njegovo vsestransko dolgoletno, prizadevno družbenopolitično delo v občini.

Na podlagi 4. točke 337. člena Ustave SFRJ in 4. člena Zakona o odlikovanjih SFRJ je predsedstvo SFRJ odlikovalo:

z REDOM REPUBLIKE Z BRONASTIM VENCEM:

Antona AHČINA, Bojana BOGATAJA, Miha BURJA, Boženo HABJAN, Rajka HAFNERJA, Albina PAVLINA, Jožefo PENTEK, Jerneja VRENJAKA

z REDOM ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNIMI ŽARKI

SONC Ivota

z REDOM ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO

OREL Franca, ŠTIFTAR Franca

z REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM

OREL Ivana, ROTAR Petra, CERAR Dominika

z REDOM DELA Z ZLATIM VENCEM

HABE Staneta, KRIVEC Lucijana

Dobitniki listin o priznanju občine Domžale

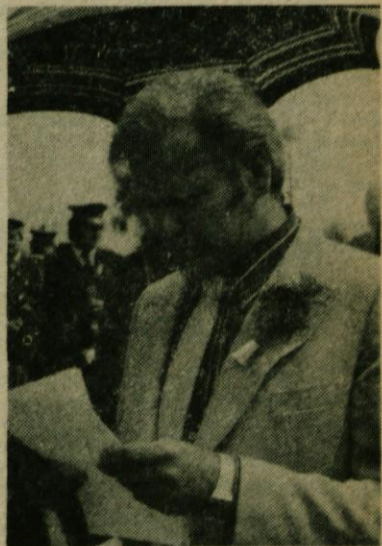
Dobitniki zlatih, srebrnih in bronastih plaket občine Domžale

Dobitniki zveznih odlikovanj

Drevored 88 LIP

Prizadevno turistično društvo Domžale si je med drugim zadalo, da bo za občinski praznik uredilo novo sprehajališče ob Kamniški Bistrici in uredilo drevored 88 lip, kot simbol v spomin na pokojnega predsednika Tita. Tako je bila v okviru proslav ob občinskem prazniku svečana otvoritev tega lepega in dostojnega sprehajališča ob veliki navzočnosti občanov Domžal in prizadevnih delavcev Turističnega društva Domžale.

Največ zaslug za resnično zglodno urejen drevored 88 lip in park ima predsednik turističnega društva Domžale Drago Burja, ki je za ta nov kulturni objekt porabil nemalo svojega časa

Zbrane je pozdravil predstavnik vseh treh krajevnih skupnosti Domžale Janez Otrin in v imenu občanov poudaril veliko zaslugo Turističnega društva, ki ga uspešno vodi Drago BURJA. V nadaljevanju je tovariš Burja orisal priprave in delo, ki je zahtevalo veliko truda in prvotno tudi dokajšna finančna sredstva. Vendar so se ta sredstva bistveno zmanjšala zaradi prostovoljnega dela članov Turističnega društva, sodelovanja šolske mladine vseh osnovnih šol iz Domžal in dijakov Centra srednjih šol, kakor tudi posameznih občanov in sosedov. Tovariš Burja je poudaril, da so k temu veliko prispevale tudi delovne organizacije: Termit, Helios, Mlinostroj, Slovenijales, GIP Beton, Elektro Ljubljana-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Šola samoupravljanja — kovačnica novih kadrov

Enega izmed referatov za III. kongres samoupravljalcev je pripravila tudi naša občina, in sicer bo to referat o pomenu družbenopolitičnega izobraževanja v delegatskem sistemu. Na kongresu bo o tej temi razpravljala Metka Zupanek, dolgoletna sindikalna delavka, sicer tajnica kluba samoupravljalcev v naši občini. Poprosili smo jo za nekaj odgovorov, s katerimi vam bomo predstavili tudi referat.

V čem vidite pomen družbenopolitičnega izobraževanja?

Izobraženost in široka razgledanost ljudi imata velik pomen za osveščanje pripadnikov določene družbe, veliko prispevata k poznavanju vloge in mesta posameznika v družbi, kakor tudi k odkrivanju pogojev za spremembo obstoječih družbenih odnosov. To je še zlasti pomembno za našo samoupravno socialistično družbo, v kateri je delovni človek edini nosilec oblasti in napredka, kjer se uveljavlja samoupravljanje kot nova oblika vodenja, upravljanja in odločanja. Še zlasti pa pri tem poudarjamo pomen družbenega izobraževanja, s katerim delovne ljudi in občane usposabljammo za delo v organih upravljanja, za delovanje v delegatskem sistemu, za razpoznavanje idejnih in političnih tokov v naši družbi, za razumevanje družbenega dogajanja, skratka za družbeno akcijo, za spreminjanje družbenih odnosov, za prakso jutrišnjega dne.

V referatu boste spregovorila tudi o zgodovinskih osnovah družbenopolitičnega izobraževanja?

(Nadaljevanje s 3. strani)

okolica, Agroemona, Emona Kmetijska kooperacija, Gozdno gospodarstvo Kamnik, Zora Domžale, Kulturna skupnost, Komunalna interesna skupnost in Izvršni svet skupščine občine Domžale. Velik doprinos k skupnemu delu pa so dali tudi posamezniki med katerimi velja omeniti Franca Hrovata, Berto in Jožeta Gornika, Ivota Jagarinca, Andreja Počivavška, Vinka Trojanska, Ivanko Omerza in še nekatere, ki so delali v sami akciji. Govornik je ravno tako poudaril, da so člani turističnega društva opravili že marsikatero nalogo in tako prispevali k urejanju našega okolja v samih Domžalah. Med drugim je tovariš Drago Burja dejal: „Trdno sem prepričan, da bo ta drevored v vsakem srcu zbudil kanček spomina na tovariša Tita in da bomo ob večernih urah premišljevali o našem boju in ljudski revoluciji, o neštetihi ljudeh, ki so žrtvovali življenja za to, da danes v okviru 88 lip lahko mirno živimo in dograjujemo naš samoupravni sistem.“

Slavnostni govornik je bil predsednik skupščine občine Domžale Jernej Lenič, ki je najprej orisal pomen 23. maja za revolucionarno

Da, povedati hočem, da je bilo to izobraževanje razširjeno že v revolucionarnem boju delavskega razreda pred vojno, še večjo razsežnost pa je dobilo v obdobju NOB ter v povojni izgradnji. Posamezno razdobje je s seboj prineslo različne odnose do izobraževanja, ki je po vrsti skokov in padcev doseglo svoj višek ob sprejemu Družbenega dogovora o družbenopolitičnem izobraževanju v letu 1971. Pri tem je potrebno izpostaviti številne razprave in razpravljalce v različnih sredinah, ki so se že dlje časa zavzemali za enotno ureditev tega izobraževanja. Dogovor o uresničevanju družbenopolitičnega izobraževanja in usposabljanja v naši republiki, ki je bil sprejet v letu 1976, lahko smatramo kot realizacijo omenjenega Dogovora.

Morda nekaj besed o temeljih, ki jih je omenjeni dogovor postavil?

Družbenopolitično izobraževanje in usposabljanje mora postati trajna naloga in osrednja odgovornost vseh subjektivnih sil, predvsem pa ZK kot idejne usmerjevalke delavskega razreda, SZDL kot fronte organiziranih socialističnih

in delavsko gibanje na domžalskem območju, se sprehodil skozi NOB in ljudsko revolucijo in orisal pomen ohranjanja okolja kot življenjskega prostora za boljše počutje delovnih ljudi in občanov. Nato je tovariš Lenič orisal pomen takšnih nasadov in tudi veliko aktivnost, ki združuje različne ljudi ob enotnih akcijah. Svoje misli je zaključil z besedami: „In ne pozabimo, da ta velika naravna kemična tovarna dela samo toliko časa, dokler so rastline žive, sveže in zelene. Naj bo ta prostor vedno lep in čist, naj daje zdravje in razvedrilo vsem. Kadar ga bomo po obisku zapustili, pojdimo iz njega z zavestjo, da smo napravili nekaj, da bo jutri še lepši, saj je naš, nam vsem vedno bolj potreben. Ob tej priliki se vsi obračamo na vse obiskovalce s pozivom, da bomo s skupnimi močmi vzdrževali in skrbeli za to, kar smo s skupnim trudom ustvarili.“

Po otvoritvi je bilo ob prisotnosti številnih narodnih noš in občanov Domžal tovariško srečanje in izražena je bila želja, da bi podobni nasadi zrastle tudi v drugih krajih in občini in s tem ohranjali spomin na tovariša Tita in doprinesli k zdravemu okolju naših delovnih ljudi in občanov.

Kušar

sil, sindikata kot najširše politične organizacije delavcev, ZSMS kot najširše organizacije mladih, kar izhaja iz potrebe po političnem usklajevanju in dogovarjanju o izhodiščih, enotni vsebini in organiziranju družbenopolitičnega izobraževanja v republiki in občinah, pri tem pa ne smemo pozabiti na spremljanje te dejavnosti ter zagotavljanje njene uspešnosti. Prav zaradi teh temeljev je družbenopolitično izobraževanje po obsegu in kvaliteti doseglo mnogo višjo raven, vendar še ne zadovoljuje vseh potreb delovnih ljudi za njihovo aktivno sodelovanje v družbenopolitičnem delu in samoupravnem odločanju.

Svoj referat gradite na izkušnjah delovanja Šole samoupravljanja v naši občini?

Na osnovi skupaj oblikovanega programa družbenopolitičnega izobraževanja in usposabljanja delegatov v SRS smo v naši občini pričeli s Šolo samoupravljanja, ki odseva družbenopolitične potrebe in je prilagojena specifičnim potrebam delovnih ljudi in občanov, ki so vključeni v delo posameznih družbenopolitičnih organizacij. Takšen pristop veliko prispeva k načrtnemu kadrovanju, k racionalni porabi finančnih sredstev in smotrni izbiri časa.

Zaradi nemotene poteka ste si posamezni nosilci družbenopolitičnega izobraževanja naloge razdelili. Kako?

Delavski univerzi je bilo poverjeno strokovno, organizacijsko in andragoško vodenje, Klub samoupravljalcev zagotavlja potrebna finančna sredstva in take oblike ter metode dela, ki omogočajo neposredno izmenjavo izkušenj, posebno vlogo pa imajo družbenopolitične organizacije, ki so preko Koordinacijskega odbora pri OK SZDL odgovorne nosilke te naloge. One tako oblikujejo in verificirajo predavateljski aktiv in skrbijo za stalno izpopolnjevanje in usposabljanje predavateljev, vodijo, spremljajo in vzpodbujajo kadrovanje v šolo ter ocenjujejo uspešnost posameznih oblik in spremljajo dosežene rezultate v praksi.

Po 26 oblikah te šole verjetno že lahko kaj poveste o njeni uspešnosti?

Menim, da se je v zavesti vseh ljudi

ZA DELAVCE — SAMOUPRAVLJALCE GRE

Velika pričakovanja delovnih množic v zvezi s kongresom samoupravljalcev temeljijo na krepkih razlogih:

— najprej gre za potrebo po odločnejši in neposrednejši udeležbi delavcev pri razreševanju nakičenih problemov in utrditvi poti nadaljnega razvoja naše družbe;

— živi so še spomini na izpričane uspehe preteklih dveh takšnih zborovanj;

— gre za izpolnitev ene od zadnjih in povsem konkretnih Titovih zamisli.

Vse težave, ki so nas spremljale v vsem povojnem obdobju, smo znali prebroditi in nadaljevati po najustreznejši poti. Zato tudi v sedanjem trenutku ni razlogov, za kakršnokoli malodušje ali omahovanje.

(Nadaljevanje na 5. strani)

že utrdilo spoznanje, da je znanje pot do moči, do moči raznih vrst, pa najsibito to družbene, politične ali ekonomske. To, kar je nekoč pomenila lastnina, pomeni danes znanje, kajti monopol nad znanjem in informiranostjo privede do monopola pri odločanju. Prav šola samoupravljanja je pokazala, da si s tako obliko lahko doseže kvaliteten napredek na celotnem področju družbenopolitičnega izobraževanja in usposabljanja v občini. Delo skupščin kaže, da je v zadnjem času preraslo število delegatskih vprašanj, razprave so kvalitetnejše, delegati so bolj sproščeni. To pa je do neke mere lahko tudi rezultat uporabljenih oblik in metod dela v šoli samoupravljanja, kjer se pogovarjamo tudi o problemih, ki jih delegati do udeležbe v šoli samoupravljanja niso nikjer reševali ali o njih govorili.

Šola se bo nadaljevala?

Ugotavljamo, da je šola samoupravljanja „kovačnica“ novih kadrov in obenem tudi oblikovalka funkcionarjev v samoupravnih organih in delegatskih skupščinah. Prizadevali si bomo, da bo šola delovala tudi v prihodnje, kajti z novimi volitvami bo v delegatski sistem in delegatsko odločanje vključenih še več delegatov, ki bodo, nekateri izmed njih prvič prevzemali pomembne in odgovorne družbenopolitične naloge v delegatskem sistemu, in ki jim bo poleg zavesti, predanosti in pripravljenosti za delo potrebno tudi znanje in usposobljenost za opravljanje funkcije delegatov.

Morda za konec še običajno vprašanje. Kaj vam sama izvolite za delegatko III. kongresa samoupravljalcev pomeni?

Priznanje, pa ne samo meni, temveč priznanje tako Klubu samoupravljalcev kot Delavski univerzi in družbenopolitičnim organizacijam, kakor tudi vsem, ki kakorkoli prispevajo k družbenopolitičnemu izobraževanju v naši občini. Od samega kongresa pa pričakujem predvsem pridobitev vrste praktičnih predlogov in usmeritev, ki jih bomo lahko pri tem izobraževanju uporabili ter tako še več prispevali k boljšemu delovanju delegatskega sistema v naši občini.

Vera

Moč je v socialističnem samoupravnem sistemu, ki našemu človeku zagotavlja, da svobodno in suvereno odloča o svojem delu in njegovih rezultatih.

TITO

Uredništvu občinskega poročevalca

Pred kratkim (aprila) sem vam poslal članek o tem, kako sem odkril, kje sta bila ustreljena in kje sta pokopana Jerman iz Preserij in Andrej Blejec iz Mengša, ki je kot prvi zapisan o ustrelitvi 133 talcev julija 1942. leta.

Trenutno pa sem takrat pozabil (v knjigi nisem), da bi naslov tega članka pravzaprav moral glasiti: Kje so bili ustreljeni in kje pokopani talci Andrej Blejec iz Mengša, Stanislav Jerman iz Preserij in Mihael Pavlič z Brezovice pri Zlatem polju.

Torej tri iz vaše občine je doletela enaka usoda in po 39 letih sem odkril, kaj se je z njimi zgodilo in kje so bili in so zdaj pokopani.

Pošiljam vam kopijo članka, ki sem vam ga poslal s popravki oziroma dopolnilom, da boste lahko na originalu to dopolnili.

Jože VIDIC

KJE SO POKOPANI TALCI ANDREJ BLEJEC IZ MENGŠA, STANISLAV JERMAN IZ PRESERIJ IN MIHAEL PAVLIČ IZ BREZOVICE PRI ZLATEM POLJU?

Po treh letih amaterskega raziskovalnega dela o vojnih zločinih okupatorja sem prišel do presenetljivega odkritja in sem brez samohvale edini v Sloveniji, ki sem nezmotljivo vem, kako so gestapovci sestavili spiske za streljanje talcev v dobi najhujšega terorja, to je poleti 1942. leta. Kaj to pomeni, pove primer, da so med 21-imi talci ustreljenimi 26. julija 1942. leta v Retnjah pri Tržiču zapisani trije kmečki fantje iz Gabrške gore nad Skofjo Loko, taisti trije pa so zapisani tudi na spomeniku 50 talcem ustreljenim čez dva dni v bistriškem klancu.

Dvakrat pa jih niso streljali in na enem od teh spomenikov je pomota. To sem že sporočil občinskemu odboru ZZB NOV Kranj, na katerem spomeniku so imena pravilno in na katerem nepravilno zapisana. Tudi število ustreljenih v raznih krajih je različno opisano v raznih knjigah.

V knjigi: Pomniki narodnega osvobodilnega boja v občini Kranj, ki jo je izdal Občinski odbor ZZB NOV Kranj 1975. leta je zapisano, kako so Nemci 25. julija 1942. leta zjutraj pripeljali z avtobusom, ki sta ga spremljala dva

oklopnjaka, 11 talcev in jih ob cesti v Kokri postrelili. Vsi so bili ostrizeni na čisto, le eden je imel dolge lase, lepo novo obleko in položene čevlje. Domačini so morali talce pokopati na kraju, kjer so bili ustreljeni, po vojni pa so jih prekopali in pokopali na pokopališču v Kokri. Na kraju ustrelitve je spominsko obeležje, na katerem piše, da so tam postrelili 11 neznanih talcev.

Po 39-ih letih sem na podlagi že omenjenega odkritja točno ugotovil, kdo so bili ti doslej neznani postreljeni talci v Kokri. Med njimi so trije iz domžalske občine, in sicer Andrej Blejec iz Mengša, Stanislav Jerman iz Preserij in kmet Mihael Pavlič z Brezovice pri Zlatem polju, oče šestih otrok.

Andreja Blejca, 30-letnega čevljarja iz Mengša so Nemci aretirali zjutraj po vstaji v kamniškem okrožju, ki je bila v noči od 27. na 28. julij 1941. leta. V tej vstaji je bil Andrejev brat Tone Blejec vodja mengeške skupine upornikov (padel je na Golčaju 28. oktobra 1941. leta kot član štaba Kamniškega bataljona).

V družini Blejec je bilo osmero otrok: Franc, Miha, Feliks, Tone, Andrej, Polona, Mihaela in Frančiška. Od bratov ni nihče več živ. Oče je bil tesar in dober godec, harmonikar. Brata Andreja in Miho so aretirali istega jutra, očeta Andreja pa nekaj dni pozneje in ga s hčerko Mihaelo Petek in snaho Marijo Blejec (ženo sina Andreja) izgnali v taborišče. Vsi Blejčevi iz te družine so bili na strani OF in NOG, vendar si niso v sorodstvu s komandantom Kokrškega odreda, narodnim herojem Matijo Blejcem-Matevžem.

Po vstaji na Kamniškem julija 1941 so Nemci aretirane Mengšane zaprli v Kamnik, jih tam priključili drugim »retirancem«, zvezali po dva in dva ter odpeljali v Begunje. Od te skupine so bili 2. avgusta 1941 v Vrbančevi cegunici pri Begunjah ustreljeni prvi talci na Gorenjskem (udeleženci vstaje na Kamniškem): Leopold Dremelj (dan pred svojim dvajsetim rojstnim dnevom), Mirko Exsler, Alojz Glavič in Ignac Hren.

Aretiranci iz Mengša Janez Koželj, brata Miha in Andrej Blejec, Ivo Lipar in Jože Per so bili obsojeni od tri do šest mesecev zopora. Enajstega septembra 1941 so jih odpeljali v taborišče Krieseldorf-Kraut, 30 km od Spittala v Avstriji. V tej okolici je bilo več kazenskih taborišč in so kaznjence po potrebi premeščali iz taborišča v taborišče. Tudi Andrej Blejec je bil najprej v Krieseldorfu, nazadnje pa v Krautu. Obstoje bil na šest mesecev, njegov brat Miha pa na tri mesece zopora, toda nikogar niso izpustili v določenem roku. Nasprotno, mnoge so pripeljali nazaj v Begunje in jih brez sojenja določili za talce. Tako je bilo tudi z Andrejem Blejcem.

Stanislav Jerman je bil rojen v Kranjski gori. Ko je bil star tri mesece, mu je za posledicami pljučnice umrla mati. Oče, finančar, ga je dal v oskrbo svoji materi in sestri v svoj domači kraj Preserje pri Radomljah. Gestapo ga je iz neznanega razloga aretiriral v Ljubljani in odpeljal v begunjski zapor.

Med ustreljenimi v Kokri je bil tudi Peter Peterka iz Klopc nad Dolaskim. Tu ga omenjam zato, ker je njegov brat upokojeni učitelj v Dragomlju. Po njegovih podatkih so brata aretirali v Kamniku, ker je hvalil partizane. Vendar brat ne ve, kje so aretirani in kdo bi o tem kaj vedel povedati. Julijan Jerman, brat Stanislava Jermana, se mi je za odkritje bratovega groba in usode pisмено in telefonsko zahvalil. Sporočil mi je, da je bil že na bratovem grobu v Kokri.

Moja želja je sicer bila, da bi enkrat prišli vsi sorodniki talcev postreljenih in pokopanih v Kokri skupaj. Vendar o sorodnikih treh talcev še vedno nimam naslovov in nobenih podatkov, čeprav sem jih iskal preko časopisov TV-15 in Nedeljskega dnevnika. Ta mesec pa sem sam tudi zelo zaposlen, ker pravkar urejam krtačne odtise za mojo novo knjigo Semen v Bistrici, v kateri bom potrebno opisal nekatere vojne zločine. V knjigi bo na treh straneh objavljen letak o ustrelitvi 133 talcev v zadnjih dneh julija 1942. leta s podatki, kje je bil kdo in kdaj ustreljen, pa tudi kje je kdo pokopan. Z Moravske so na primer nekateri sorodniki talcev v zmoti, ko so pisecu knjige o moravški dolini rekli, da sta bila dva iz te doline ustreljena na Hrušici. Nihče iz domžalske občine ni bil ustreljen na Belem polju pri Hrušici, bili pa so v Retnjah in dva 16. julija 1942. leta v Kovorju pri Tržiču (eden od teh je bil gostilničar Ivan Bergant iz Krašca).

Tragedijo na Korenem so opisovali že mnogi pisci, vendar bo opisana ponovno v tej knjigi, v kateri bom objavil nekatere nove vidike te drame in izjavo domačina, ki je bil za časa požiga na delu pri urejanju struge Save pri Litiji, drugi dan po požigu pa je po pogoriščih zbiral ožgane koščice pogorelih domačinov. To izjavo bom objavil v vašem glasilu prihodnjič.

Za konec še to: Na pokopališču talcev na vrtu begunjske graščine sta na dveh spominskih kamnih zapisana Andrej Blejec in Stanislav Jerman. Treba bo urediti, da se ta dva kamna z napisi preneseta v Kokro. To pa ne sme storiti posameznik, temveč je to delo Občinskega odbora ZZB NOV Domžale in drugih občinskih borčevskih organizacij, iz katerih so talci postreljeni in pokopani v Kokri, kajti vsi ti imajo svoja obeležja na pokopališču na vrtu begunjske graščine.

(Nadaljevanje s 4. strani)

vanja na stranpoti. Poroštvo za vse naše dosedanje uspehe je trdna, idejnopolično enotna in usposobljena zveza komunistov ter njena tesna povezanost z delavskimi množicami. Poroštvo za uspeh sedaj, v sedanjih problemih, je vera v naš delavski razred in njegovo avantgardo ter zavzetost nas vseh, da od našega samoupravnega sistema ne odstopimo, temveč se za njegovo večjo učinkovitost še bolj dosledno borimo.

V predkongresni dejavnosti smo analizirali stanje, pretehtali uspehe, neuspehe in odprta vprašanja.

Na osnovi vsega tega pa je nastala resolucija za 3. kongres, katero smo v naši občini precej dosledno obravnavali. Za čim konkretnjši izpolnili prakse na zaključke kongresa bodo skrbeli naši delegati, ki bodo kongresu prenesli stališča, poglede in prisego vseh delavcev naše občine, da smo odločni boriti se za boljši jutri.

Zavedati se moramo, da s samim kongresom, še nismo opravili praktično ničesar. Spremembe v praksi morajo izhajati iz kongresnih stališč, vendar je le-to potrebno uresničevati pravzaprav v saki TOZD in KS. Številni sprejeti zakoni objektivno odpirajo široke poti kraljestvu človeške svobode in pravic. Enako bodo stališča kongresa pomenila korak naprej le, če jih bomo uresničevali.

Zato vse, kar bo naprednega izrečenega na kongresu, določila ustave in zakona o združenem delu, nam ne smejo ostati le kot kašipot, ampak moramo sami delavci poskrbeti, da bodo postali naša resničnost.

Delavski razred je tista sila, ki mora presekat najbolj pereč problem našega sistema, to je ODGOVORNOST in NEZAKONITOST.

Zato pa je naš delavski kongres in akcija, ki mu sledi najboljša priložnost.

Marija Pukl

Dekleta — pevke dekliskega pevskega zbora vas vabijo medse. Pridržite se jim!

Velik prispevek ohranjanju tradicij

V okviru občinskega praznika je bila v petek 29. maja na Žejah svečana prireditev na kateri so več kot sto udeležencem, ki so prehodili „Pot spominov“, podelili značke in priznanja. Domala vsi udeleženci so pohvalili zamisel in organizacijo „Poti spominov“, ki vsekakor pomeni pomemben prispevek k ohranjanju tradicij NOB v domžalski občini. Za veliko delo, ki je bilo v zvezi s tem opravljeno, grede tudi vsa priznanja občinskemu odboru ZZB NOV Domžale, ki je v prvem letu – odkar ta pot obstoja – opravil resnično veliko delo. Pot so opravili poleg številnih domžalskih občanov tudi mnogi iz drugih občin, celo iz Zagreba so prišli med nas. Tole so ti pohodniki povedali:

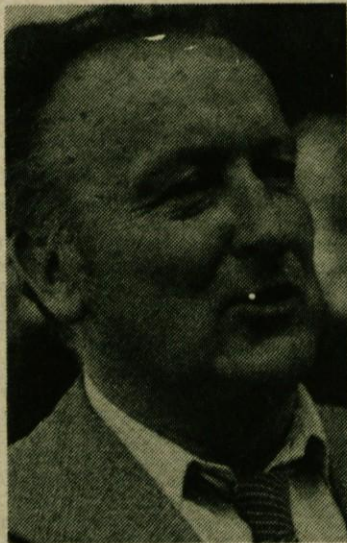

ANTON PRIMOŽIČ, Celje:

Za domžalsko „POT SPOMINOV“ sem zvedel preko celjskega Izletnika. Knjižice je preskrbela naša občinska Zveza borcev in tako sem tudi sam prišel do nje. V vašo občino sem prišel štirikrat, da sem pot prehodil. Prvič smo bili v večji družbi, kasneje pa sem prihajal posamično. Moram reči, da sem občino Domžale že prej nekoliko poznal – denimo odseke od Limbarske gore do Trojan.

Četudi sem pot prehodil v zimskih razmerah, se mi je pokazala pokrajina vaše občine v vsej svoji naravni lepoti.

Posebej mi je všeč to, da je pot in vse v zvezi z njo dobro organizirano, da so označbe dobre, zlasti pa ideja, po kateri ste povezali med seboj spomenike NOB. Tako je doseženo, da spomeniki ne samevajo in tako se na najboljši način ohranjajo tradicije NOB.

IVAN ŠTIH, Ljubljana:

Tole domžalsko „POT SPOMINOV“ sem prehodil že štirikrat; pogledajte, tukaj imam že peto knjižico. Za pot sem zvedel pri Slavku Krušniku, znanem ljubljanskem političnem delavcu, sicer tudi ljubitelju narave. Po knjižico sem stopil sam in ni me bilo moč ustaviti. Medtem sem navdušil za pot tudi že šest ali sedem prijateljev oz. znance, ki pot prav tako začenjajo. Sicer moram povedati, da je moja prva ljubezen Šmarna gora, na katero grem skoraj vsak dan, veselje pa imam tudi s transverzalami.

Štirikrat sem opravil že Štajersko – zagorsko transverzalo, kot peti Slovenec pa tudi transverzalo Ljubljana-Zagreb.

Na poti po vaši občini sem se seznanil z nekaterimi vašimi občani: spoprijateljil sem se z njimi in nekateri mi že pošto pošiljajo, zakaj me že toliko časa ni.

Pokrajina v vaši občini je izredno lepa, organizacija odlična, škoda je le, da sem na poti videval vse premalo mladih.

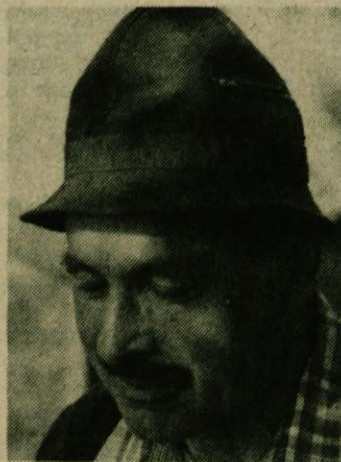

RUDOLF STANEK, Ljubljana:

Tudi moja velika ljubezen je Šmarna gora, na katero sem se lani povzpел točno 167 krat, letos pa že trinštiridesetkrat. No, za vašo „transverzalo“ sem zvedel prav na Šmarni gori, o njej pa mi je posredoval vse informacije prav Ivan ŠtiH. V planinskem društvu sem zaprosil, da mi priskrbijo knjižico. To sem tudi dobil, sedaj pa sem že sam navdušil ob sorodnikih še tri pohodnike. Pot, ki sem jo enkrat že opravil, bom ponovil v jeseni letos in pomladi prihodnje leto.

Pokrajine vaše občine doslej nisem poznal ker sem doma izpod Pohorja, pa nisem ravno dolgo časa v Ljubljani, kjer delam kot varilec v Litostroju.

Za pot sem potreboval tri nedelje, da sem jo opravil in moram reči, da so postojanke posrečeno izbrane, kot je imenitna tudi zamisel celotne „Poti spominov“.

TONE MERVIČ, Maribor:

Za domžalsko „Pot spominov“ sem zvedel v Ljubljani v

Planinskem društvu Ljubljana-Matica. Reči moram, da sem že spoznal prej dobršen del domžalske občine, saj sem že hodil po TV-poti, pa po evropski pešpoti E-6. No sedaj sem ob spomenikih NOB spoznal tudi domžalsko občino.

„Pot spominov“ je lepa, prijetna, lepo trasirana, kondicijsko ne prehudo zahtevna, tudi v zimskih razmerah.

Midva z ženo sva pot opravila v štirih dneh in sicer pozimi. Še drugim sva jo priporočila in, glejte, tu jim nesem nekaj knjižic. Posebno lepo pa se organizatorjem zahvaljujem za povabilo na današnjo slovesnost in resnično vesel sem, da sem tukaj. Hvala.

KREŠO ORMANEC, Zagreb:

Za „Pot spominov“ mi je povedal tov. Dušan Škedl iz PD Ljubljana-Matica. Z njim si namreč izmenjujemo informacije kje je – kar zadeva transverzale – kaj novega. „Pot spominov“ sem opravil v treh dneh in sicer v prvomajskih praznikih. Čeprav je deževalo nama je bilo s kolegom kar lepo. Skupaj sva prepešala pot in zato porabila točno 27 ur efektivne hoje; o tem sva namreč vodila kar precizen planinski dnevnik.

Zelo všeč mi je sama zamisel. Tisti, ki se nekoliko bolje spoznamo na transverzale, vemo, da le-te povezujejo kraje, vrhove, muzeje, planinske domove – pri vas pa transverzala lepo povezuje spominska obeležja in tako nevsiljivo ohranja tradicije revolucije in NOB. Danes lahko povem, da je vašo „transverzalo“ napravilo pet Zagrebčanov, midva s kolegom jo bova – denimo – letos še enkrat.

SASA NOVAK, Zagreb:

Moj kolega Krešo je med

(Nadaljevanje na 7. strani)

(Nadaljevanje s 6. strani)

110 jugoslovanskimi transversalami opravil že 103 poti, jaz pa sém jih „nabral“ 27. Skupaj se planinsko udeležujeva pri PD Železničar v Zagrebu, kjer smo preko Dušana Škedla tudi zvedeli za domžalsko „Pot spominov“.

Kraji bo poti so lepi, prijazni, ljudje gostoljubni. Prav vidi se, kako močno so v ljudeh zakoreninjene revolucionarne tradicije. Nobene pripombe nimam ne na traso, ne na organizacijo, vse je zgledno urejeno in pripravljeno. Povedati moram, da na prehojenih poteh pridno fotografiramo in potem diapozitive urejamo v planinska predavanja. Tudi domžalska transversala bo posneta na diapozitivih, le-te pa bom prikazali v vseh zagrebških planinskih društvih. Tako bo tudi malo reklame za vašo pot, ali ne?

DUŠAN ŠKEDL, Ljubljana:

Res je, z Zagrebčani izmenjujemo informacije o tem, kje je na področju planinstva kaj novega. Tako se je znotraj zagrebške planinske dejavnosti celo razvilo tekmovanje, da bi ljubitelji narave spoznali čim več planin. Seveda so za to potrebne informacije. Tu skušam pomagati. Glede domžalske transversale bi želel reči, da je tej podobna transversala Kurirjev in vezistov Slovenije, TV transversala, vendar je izredno dolga. V našem primeru pa gre za krajšo vsebinsko povezavo revolucionarnih in borbenih obeležij iz NOB, ki je zlasti pomembna in za one, ki že nekoliko bolje poznajo domovino – saj nam je zlasti približala del vaše občine od Trojan do Radomelj. Tega koščka domovine še nismo poznali in prav zasluga „Pot spominov“ je, da nam je posej znana.

Marjaž Brojan

OBČINSKI ODBOR ZB NOV
Komisija za bivše politične zapornike,
internirance in izgnance

PROSLAVA V BRESTANICI

Vse bivše politične zapornike, internirance in izgnance obveščamo, da bo 4. julija 1981 osrednja proslava ob otvoritvi **MUZEJA za zapore in taborišča v Brestaniškem gradu.**

Zaradi organiziranega odhoda na to proslavo, je Republiški odbor ZB NOV Slovenije organiziral poseben vlak, ki bo odpeljal iz Ljubljane med 7,05 – 7,25 uro in se vračal med 17,11 – 17,25 uro.

Udeleženci bodo imeli 30 % popust oziroma lahko uveljavijo popuste, ki jih imajo po zakonu.

Vse zainteresirane prosimo, da se prijavijo Občinskemu odboru ZB NOV Domžale najkasneje do srede 17. junija, ker mora odbor sporočiti število udeležencev v Ljubljano.

Udeleženci morajo za prevoz v Ljubljano poskrbeti sami, zaradi tega sporočite odboru samo vašo udeležbo.

Prepričani smo, da se boste prijavili in udeležili te osrednje proslave ob otvoritvi muzeja na Brestaniškem gradu.

Odbor

Borci NOV, aktivisti, mladina, občani!

**XIII. ZBOR GORENJSKIH
AKTIVISTOV IN BORCEV NOV,
21. JUNIJA 1981 OB 10. URI
NA MOSTECU V LJUBLJANI**

Letošnji zbor bo v luči partizanskega mitinga, s tem bo podan še večji poudarek obeleževanju 40-letnice vstaje slovenskega naroda.

Z množično udeležbo na zboru bomo še trdneje izpričali svojo pripadnost samoupravnemu socializmu in pripravljenost, da ohranjamo, razvijamo in branimo revolucionarna izročila Osvobodilne fronte.

Poleg bogatega kulturnega programa bo poskrbljeno za športno-zabavne prireditve, za prehrano in osvežitev po zmernih cenah.

Vse informacije glede prevoza in dostopa do Mosteca dobite pri svoji krajevni konferenci SZDL oziroma krajevni organizaciji ZB NOV.

Predsedstvo OK SZDL Predsedstvo ZB NOV
Domžale

Tovarišica Ema Ravnikar prejema priznanje za opravljeno pot

Tudi najmlajši so bili med pohodniki. Na sliki: Franc Avbelj-Lojko namenja značke enemu od najmlajših

MLADI DOPISUJEJO:

Spomin na vas, tovariši, ne sme umreti!

Veliko govorimo in pišemo o vas, ki ste padli med NOB. Pa so naše misli resnično vedno z vami, kadar slišimo o vas? Ali pa se vas spomnimo le, ko hodimo mimo vaših grobov? – Da, pa še takrat nam padejo v oči popacane spominske plošče, ko mladi objestneži „poveljujejo“ svojo moč in brezglavost! Kot da bi ne vedeli, kaj ste pravzaprav storili za nas.

Stiši se kot fraza, ko vedno ponavljamo, da ste padli za nas, za svobodo, za našo lepo domovino. A te besede niso fraze, ker to ne smejo biti. Naj si vzamem za zgled kogarkoli izmed vas, vsi ste imeli pred seboj eno misel: „Tuje-ga nočemo, pa tudi svojega ne damo!“ Zakaj bi si tujci lastili, kar je naše? In imeli ste prav.

Večkrat ponavljamo – danes bi se mladi, če bi bilo potrebno, prav tako odločno postavili po robu sovražniku, borili bi se združeno, tako, kot ste se vi, naši dragi tovariši.

Poglejmo samo na primer našega dragega tovariša Tita! On se je ves čas boril za enakopravnost in za samostojnost Jugoslavije. Bil je v ilegali že pred NOV, bil je sekretar, potem predsednik KPJ, junak, predvsem pa s trdno voljo in zaupanjem v soborce, je vodil partizansko vojsko v drugi svetovni vojni. Za koga in zakaj? Prav gotovo ni v tistih štirih letih mislil nase in na svojo srečo. Bil je pogumen in hraber in prav zato so ga izvolili po vojni tudi za predsednika SFRJ.

Pa ni bil tak samo Tito. Stotine in stotine je bilo njemu podobnih borcev. Pa niso dobili priznanj. Zato ne, ker jih ni več med nami, ker so padli za našo lepo svobodo.

Zato, prav zato in za še tisoč pogumov, spomin na vas, tovariši ne sme umreti!

Brane Cerar

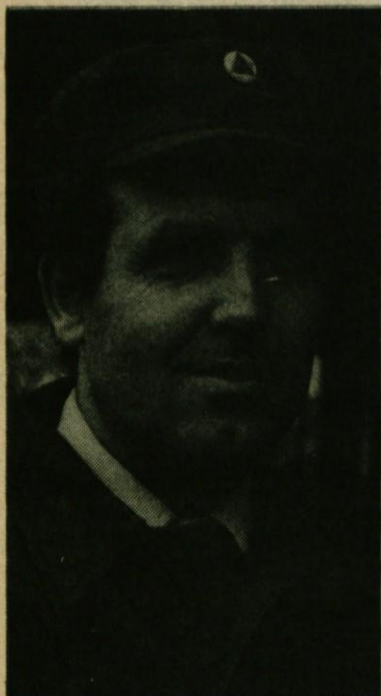
Vaja enot civilne zaščite in narodne zaščite v TOSAMI

Zagotovo pripravljani...

Pred časom smo bili s peresom in fotoaparatom navzoči na vaji enot civilne zaščite v Tosami, vaji, ki je vključevala tudi narodno zaščito. Predpostavke vaje so bile: v mikalnici požar, v vlakninskem oddelku se je sprostil škodljiv plin, v oddelku tkalnice je bil nakazan požar na strojih, poleg tega pa je bilo v dopoldnskem času nakazano tudi gašenje skladišča vnetljivih tekočin.

V omenjenem času so delavce seznanili z vsemi ukrepi, alarmnimi znaki, reči smemo da so bili storjeni vsi ustrezni koraki za to, da bi tudi v primeru dejanskega požara delovali enako uspešno. Ob tem pa nikakor ne smemo prezreti izredno uspešnega gasilskega društva. Le-to ima svojo dejavnost dobro urejeno. Delavce obvešča o nevarnostih požara ter izvaja različne programe usposabljanja; tako teoretične kot praktične.

V vajo v Tosami je bilo vključenih okrog 250 ljudi, ki so v njej izkazali visoko stopnjo odgovornosti, predvsem pa pripravljenosti in usposobljenosti. Dober rezultat vaje je naposled tudi posledica celoletnega dela, da bo samozaščitna pripravljenost v Tosami tudi še vnaprej na tako visoki stopnji.

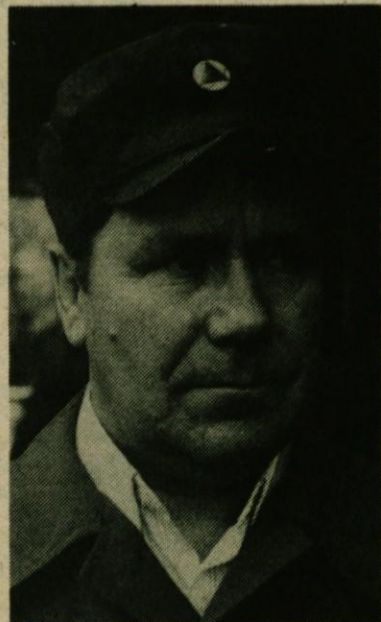

Ob vaji NNNP so povedali:

Jože Podpeskar, načelnik štaba civilne zaščite v TOSAMI:

Za našo vajo smo izbrali take predpostavke za katere menimo, da so v Tosami realne in po njih se pripravljamo na nevarnosti, ki našo delovno organizacijo lahko ogrozijo. Povedati moram, da v tovarni storimo vse, da bi delavce usposobili v samozaščitnem smislu, dati smem pa tudi oceno, da v tem kar dobro uspevamo, saj so naši delavci v preteklosti preprečili razširitev nekaj začetih malih požarov.

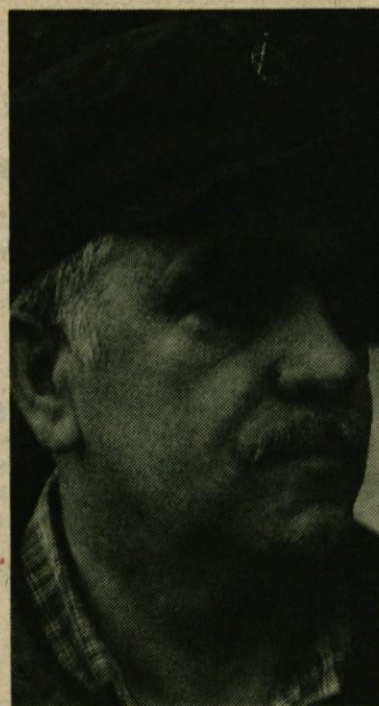
Naše aktivnosti so celoletne, saj se pripravljamo ves čas, pa tudi glasilo čez vse leto posveča precej prostora temu vprašanju.

Ivan Mihelčič, poveljnik štaba civilne zaščite v TOSAMI:

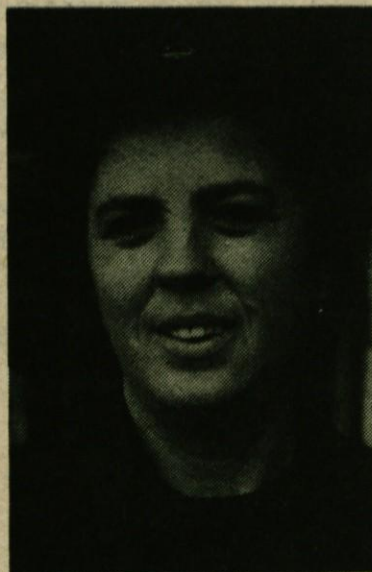
Ker imamo točno opredeljene cilje, vsi vemo kaj so naše naloge. Usposabljammo se za reševanje, „pri roki“ pa imamo tudi vso sanitetno opremo. Ker smo dobro pripravljani, usposobljeni in opremljeni,

mislim, da bo vaja dala tudi ustrezne rezultate.

Ivan Cerar, pomočni načelnika civilne zaščite:

V tkalnici ovojev, kjer sam delam, obstoja dejanska nevarnost požara, zato prav za tak primer ljudi nenehno usposabljammo. Moram poudariti visoko mero odgovornosti pri tem izobraževanju, predvsem pa strokovno pomoč gasilcev, ki v tovarni res zgledno delujejo na vseh ravneh.

Betka Jančar, član štaba civilne zaščite:

Med našimi delavkami vsaka dobro ve, kaj mora v določenem trenutku ukreniti. Sama delam kot pakovalka filtrov in reči smem, da smo za vsako tako intervencijo s sodelavkami dobro usposobljene. Naša izmena je imela konkretno že več vaj kako ravnati z gasilskimi aparati. Delavci zadolžitve na tem planu jemljejo resno, ker vedo, da jim nevarnost ognja preti vsak trenutek.

Edvard Peternel, direktor DO:

Zelo visoko bi ocenil delovanje gasilcev v naši tovarni. Njim in pa delavcem gre zahvala, da se noben od začetih malih požarov ni razširil v kaj večjega. Delavci so samoiniciativno ravnali v slehernem trenutku tako, kot je bilo treba. Specifika naše proizvodnje je namreč taka, da je samozaščitno ravnanje velika nuja, saj nevarnost preti vsak hip. Ravno v tem času smo v tovarni začeli akcijo v kateri ugotavljamo, kako uresničujemo predpise varstva pri delu. O tej problematiki so že spregovorili samoupravni organi oz. delavski sveti ter ugotovili, da so vendarle določene nepravilnosti. Enotno smo na podlagi teh ocen ugotovili, da je nujen takojšen pregled dela v celotni tovarni, treba pa je ob tem takoj zagotoviti odpravo ugotovljenih nepravilnosti. No, povedati pa moram, da se omenjeno ne nanaša na požarno varnost kot tako, temveč skoraj izključno na ostale vidike varstva pri delu.

dopisujte
v naše
glasilo

iz naših krajevnih skupnosti

Za boljšo osnovno preskrbljenost

Trgovsko podjetje ABC Pomurka DO NAPREDEK Domžale si že vrsto let prizadeva za boljšo preskrbljenost z osnovnimi živili na vseh območjih naše občine. Tako je bila letos ob prazniku naše občine odprta nova trgovina v Dobu v novem stanovanjskem bloku, hkrati pa je bila tudi otvoritev manjše okrepčevalnice. Doslej je trgovina poslovala v najemnih prostorih v stari hiši, ki niso bili najbolj primerni, veliko težav pa je bilo tudi z vzdrževanjem oz. zagotavljanjem osnovnih higienskih razmer. Z novo, sodobno samopostrežnico, ki ima blizu 300 kvadratnih metrov površine, od tega je prodajalni namenjenih 200, in bo odprta ves dan, se je osnovna preskrbljenost občanov in delovnih ljudi Krajevne skupnosti Dob in njene okolice bistveno izboljšala. Poleg osnovnih živil, kruha, delicates, mesa, zelenjave in sadja, se bodo kupci lahko posladkali s svežimi slaščicami iz Napredkove slaščičarne, precej povečan je izbor artiklov, kar omogoča pestrejšo izbiro med več proizvajalci istega artikla.

Naložba je stala okoli 8 milijonov dinarjev, Napredek je prispeval 30 odstotkov. Krajevna skupnost

okrog 1,6 milijona, preostali del pa so s posojili zagotovili Ljubljanska banka – Banka Domžale ter izvajalca del Loške tovarne hladilnikov in kamniški Alpem.

Novo odprta trgovina, ki stoji v samem središču Doba, ima urejen parkirni prostor in pomeni za vse občane veliko pridobitev.

Pa še nekaj mnenj:

Alenka Stegnar: Trgovina je zelo dobro založena, kupci so zadovoljni, ker lahko izbirajo med vrsto artiklov. Čisto drugače je kot v stari trgovini, čeprav nekateri menijo, da je zaradi prehoda čez regionalno cesto preveč oddaljena.

Pavla Rode: Zelo sem zadovoljna z založenostjo trgovine, saj dobim vse, kar potrebujem. Upam, da bo tudi v bodoče tako.

Tone Kralj: V trgovini sem šele drugič, ker sicer nakupujem med potjo iz službe. Kaj naj rečem? Zadovoljen sem, trgovina je dobro založena, izbira pestra.

Marjan Zupan (lastnik „bifeja“): Z obiskom sem zadovoljen, ponudim lahko brezalkoholne in alkoholne pijače, kmalu tudi kaj za jesti. Moti me, ker v okolici še ni urejenih košev za odpadke in tako zlasti embalaža od sladoleda leži kar na tleh. Vera

Nov obrat Termita v Drtiji pri Moravčah

Z DOMAČIM ZNANJEM IN OPREMO K VEČJIM USPEHOM

V času, ko veliko govorimo o zmanjševanju uvoza, o uporabi domače opreme in domačega znanja, o združevanju dela in sredstev, je bila še kako dobrodošla otvoritev nove separacije in sušilnice kremenovega peska v TERMIT TOZD Peskokopi Drtija-Moravče, kjer so združili vse navedene faktorje. Ob tem povejmo, da je to le prva faza investicije, ki bo dajala surovine za drugo (obrat kislih mas), ki jo nameravajo odpreti še letos, za tretjo (obrat oplasnjenih peskov) ter četrto fazo, to je filtracijo obratnega mulja, kar bo pomenilo še eno uresničevanje zastavljenih nalog – predelava sekundarnih surovin.

Razlogi, ki so vodili k tej prvi fazi investicije, so bili pomanjkanje kvalitetnih livarskih peskov (precej smo jih uvažali), zadovoljive rezerve osnovnih surovin za predelavo in ne nazadnje skrb za čistejšo okolje. Nov obrat omogoča dvig proizvodnje kvalitetnega livnega peska s 100 na 250 tisoč ton, ves ta pesek pa nujno potrebuje livarska in železarska industrija v Sloveniji in Jugoslaviji.

Prav interes vse te industrije je bil, da se kvaliteta tega peska izboljša in da se zagotovijo normalni pogoji preskrbe ter s tem močno zmanjša uvoz. Rezultat vseh teh prizadevanj in želja je samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev, h kateremu je pristopilo 43 sovlagateljcev, med njimi Slovenske železarne (Jesenice, Štore, Ravne) s 3 milijardami sredstev, skupna investicija pa je znašala 15

milijard dinarjev. Nekaj je bilo lastnih sredstev, pomagali pa so si tudi s krediti. Samoupravni sporazum temelji na dolgoročni povezavi s kupci, saj imajo vso proizvodnjo prodano do leta 2007.

Uporabili so samo domačo opremo (tuje le za okoli 300 milijonov), prav tako je tehnologija izključno domača. Zelo se je povečala avtomatizacija, ročnega dela skoraj ni, zaposlili so le 8 dodatnih delavcev, do konca investicije pa še 7, vse iz bližnje okolice. Imajo dovolj surovin, nova investicija pa je pomembna tudi zaradi izgradnje čistilne naprave, ki bo odslej čistila vedno blatno Drtijaščico in tudi sicer prispevala k lepšemu okolju. Investicija je bila dograjena z manjšo zamudo zaradi hude zime in podražitev, ki so zahtevale vedno nova in nova sredstva. Omeniti velja tudi to, da imajo v načrtu izgradnjo plinske postaje, ob kateri bi odpadla uporaba naftnih derivatov, kar bi tudi prispevalo k izboljšanju gospodarjenja. To jim bodo omogočile Slovenske železarne, katerih interes je bil večkrat odločilnega pomena za samo investicijo.

Ob tem pa niso pozabili niti na delavce, ki jim bodo v bližnji prihodnosti zgradili novo jedilnico ter jim tako omogočili še boljše delovne pogoje pri njihovem sicer napornem troizmenskem delu, kjer ne poznajo praznikov in nedelj, pa so kljub temu zadovoljni, ker vedo, da je njihovo delo osnova za delo drugih industrij.

Vera

OB KRAJEVNEM PRAZNIKU:

V MENGŠU SPET SPLET PRIREDITEV

Praznovanje krajevnega praznika bo v Mengšu tudi letos izredno pestro, saj bodo sodelovale vse družbenopolitične organizacije in društva. Praznovanje bo potekalo od 15. junija do začetka julija. Zadnja prireditev v okviru praznovanja 8. julija, mengeškega praznika, bo 3. julija s slavnostno sejo KS Mengeš, zvečer ob 20. uri pa bo v letnem gledališču tradicionalni partizanski miting.

Prireditve bodo letos nekoliko prej, posebno zaključne, saj se je v preteklosti izkazalo, da gre v juliju že veliko občanov na dopust in zato upade zanimanje za zadnje prireditve. V juniju pa so bile doslej še vedno izredno dobro obiskane in takšen obisk pričakujejo tudi letos.

Med zanimivostmi sporeda naj omenimo le nekaj podrobnosti: Mengeška godba bo s sodelovanjem gostov pripravila svoj koncert, prav tako pa načrtujejo folkloristi, da se s samostojnim večerom tudi predstavijo domačinom. Na sporedu bo tudi maratonski košarski turnir, ki je lani zelo dobro uspel. Veliko gledalcev bo verjetno privabila tudi nogometna tekma med godbo in gasilci. Kot lani bodo to tekmo izvedli z brizgalnami, kar pri gledalcih poveča zanimanje. Tudi letos ne bo šlo brez mengeškega prepaha, ki bi rad počistil „smeti“ po nekaterih kotih. I. Sivec

VABIMO NA TRGATEV

črnega in rdečega ribeza, ki bo od 4. julija dalje pri ANŽINU na Dobenem. Delo plačam v denarju ali nudim ribez. Možen tudi nakup za dom. Se priporočam!

Feliks ANŽIN, Dobeno 10, Mengeš

HITRO IN POCENI

izvajam elektroinstalacije, čiščenje boilerjev!

ŠKER JOŽE, Rojska 5, DOMŽALE

Mladi v Lukovici oživili aktivnosti!

Mladi iz Lukovice smo se 18. maja 1981 zbrali v prostorih mladinskega aktiva. Sestanka se je udeležilo približno 25 mladincev, ki bi radi delali in spremljali potek dela v tej organizaciji. Zadnji sestanek je bil aprila 1980. Takrat smo izdali tudi svoj časopis „Rokovnjači“, ki pa je ostal žal na eni od polic naše sobe. Kdo je kriv za to? Kdo je kriv, da so bili organizirani seminarji, pohodi; na katerih pa ni bilo predstavnikov Lukovice? Bo sedaj bolje!? Izvolili smo novo predsedstvo. Bodo tudi ti mladinci pozabljali, da so tu mladinci iz Gradišča, Kosez, Praprovč in ne nazadnje iz Lukovice mladinci, ki bi želeli prebuditi in pritegniti v aktivnost čim več mladih.

Začeli smo z akcijo, ki je bila delovna. V petek popoldne 22.5.1981 smo pobrali papir oziroma odpadke po Lukovici in opleli ter pokosili travo okrog spome-

nika. Zbralo se nas je enajst; pomagali pa so tudi mlajši. Kje so ostali mladi? Vendar je tudi tu nekaj: raje nekaj delovnih, kot več nedelovnih ljudi.

Uredili smo dežurstva. Ob koncu tedna po dva mlada pospravljata mladinsko sobo.

Vendar ne bo šlo samo za delo, a z delom smo začeli. Ob večerih se zberemo v sobi, plešemo, se pogovarjamo, a to smo vedno isti. Zakaj odhajajo ostali iz kraja, če pa je lahko lepo doma? Prva akcija je uspela in želim, da bo tako druga, tretja vendar še z večjo udeležbo. Ne pozabimo, da je prihodnost v nas mladih, da smo ponos krajanov in up tovariša Tita.

Mladinci OO ZSMS Lukovica! Pristopite k nam; s skupnimi močmi bomo naredili še več!

Cirila Prelovšek
OK ZSMS Lukovica

Za lepše Domžale

Turistično društvo Domžale vsako leto s svojimi komisijami ocenjuje objekte in njihovo okolico, kako so urejene s cvetjem, okrasnim grmičevjem in sadnim drevjem. Posebna žirija vsako leto izbere najlepše in podeljuje tudi pismena priznanja v obliki plakete. Tako je bilo za leto 1979 56 nagrajencev, za leto 1980 pa je prejelo priznanje 60 posameznikov in družbenih organizacij.

Za letošnje leto Turistično društvo želi, da bi se sedanjim nagrajencem in dobitnikom plaket pridružilo še več delovnih organizacij in občanov, saj bi s tem lahko veliko naredili pri olepšanju samih Domžal in se potegovali tudi za republiško tekmovanje, ki poteka v Sloveniji pod naslovom „Tekmujmo za najlepši kraj v Sloveniji“. Da bi to dosegli se obračamo na vse občane z željo, da poleg ureditve svoje okolice, pazimo in negujemo tudi zelenice in parke, ki so skupna last, da avtomobilov ne parkiramo na zelenih površinah, temveč na za to določenih mestih. Vsem nam je znano, da potrebuje okrasno drevo najmanj pet let, da se lahko normalno razvije in da zelene površine, ki so oskrunjene z osebniimi in tovrstnimi avtomobili ne dajejo lepega videza zelenic.

Zato se javno obračamo na inšpekcijske službe ter na Postajo milice Domžale, da v takšnih primerih, ko posamezni malomarni šoferji parkirajo na zelenicah oziroma poškodujejo okrasno drevje, takšne občane tudi primerno kaznujejo. Turistično društvo bo v bodoče posredovalo občinskemu glasilu posamezne kršilce z namenom, da bi se objavili v Občinskem poročevalcu.

Še posebno pozornost pa Turistično društvo posveča nadaljnji graditvi že odprtega „Drevoreda 88 lip“, saj želi, da bi se dela nadaljevala še južno od sedanje poti, kar bi pozitivno vplivalo na ureditev okolice ob Kamniški Bistrici in omogočilo lepši izgled tega predela Domžal.

Turistično društvo poziva vse lastnike hiš in upravljalce družbenih objektov, da se vključijo v akcijo „več cvetja in zelenja“ in da postanejo člani Turističnega društva Domžale.

VSE ZA LEPO IN ZDRAVO OKOLJE!

Turistično društvo Domžale

NOVO NA PODROČJU ZAKONODAJE

POVEČANJE DAVKA OD PREMOŽENJA NA POSEST STAVB IN PRISPEVKA ZA ZAKLONIŠČA

Obveščamo vse lastnike stanovanjskih hiš in stanovanj, da bo v letošnjem letu izvedena revalorizacija vrednosti teh objektov. Davčna osnova za odmero davka od stavb je namreč vezana na povečanje za toliko, kolikor se poveča gradbena cena 1 m² koristne stanovanjske površine v letu, za katerega se dayek odmeri.

Tako se je po ugotovitvah komiteja za gradbene, komunalne zadeve ter varstva okolja v letošnjem letu povečala gradbena cena za 1 m² koristne stanovanjske površine za 59,69 % glede na leto 1980. Odlok o ugotovitvi te cene je bil sprejet na zborih skupščine dne 20.5.1981.

Na podlagi 48. člena odloka o davkih občanov občine Domžale (Uradni vestnik občine Domžale, št. 9/79) se ugotovljena vrednost stavbe, ki je osnova za odmero davka od stavb spremeni, ko se gradbena cena 1 m² koristne stanovanjske površine, glede na vrednost iz preteklega leta, poveča za več kot 20 %. V takem primeru se opravi revalorizacija vrednosti stavbe in je na novo ugotovljena vrednost osnova za osnove za odmero stavb v nadaljnjih letih.

Zaradi povečanja gradbene cene v letu 1981, se bo povečala davčna osnova in s tem tudi davek od premoženja na posest stavb. Občane naj spomnimo, da je bila vrednost stavb – davčna osnova že od leta 1975 nespremenjena.

Navedena cena, ki velja za davčno osnovo bo po območjih znašala:

Cona	Grad. cena iz leta 1975	Grad. cena iz leta 1981
S – 1	3.634,43 din (faktor 100)	5.803,92 din (faktor 100)
S – 2	2.922,00 din (faktor 80)	5.223,52 din (faktor 90)
S – 3	2.590,00 din (faktor 70)	4.062,74 din (faktor 70)

Povečanje davka bo glede na večjo davčno osnovo – revalorizirano vrednost stavbe naslednje:

Vrednost stavbe	Povečanje davka/zavezanca
od 100.000 din do 150.000 din	115 din in več
od 150.000 din do 200.000 din	150 din in več
od 200.000 din do 350.000 din	240 din in več
od 350.000 din do 500.000 din	350 din in več
od 500.000 din do 1.000.000 din	450 din in več

Iz navedenega zaključimo, da je vrednost stavb, ki velja za davčno osnovo še vedno nižja, ker se davčna osnova v vseh petih letih ni spremenila, vrednost pa se je.

Zaradi predpisanega postopka, tako za ugotavljanje vrednosti enega m² koristne stanovanjske površine, ki jo določi komite in sprejmejo zbori skupščine, ki je podlaga za ugotavljanje davčne osnove, bo v letošnjem letu odmera davka od premoženja na posest stavb in prispevka za zaklonišča kasnila. Odločbe bodo izdane v začetku jesenskega obdobja. V III. akontaciji bo že vključeno delno povečanje davka na račun celotnega povečanja davka in prispevka, tako da ne bo v IV. akontaciji zajeta vsa odmera razlika.

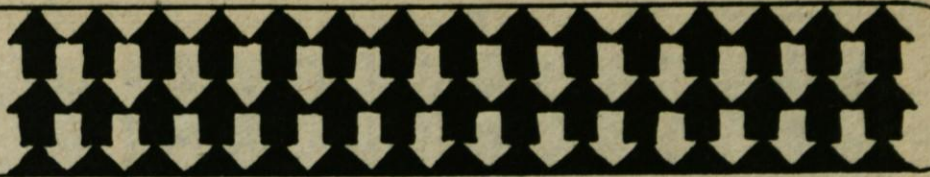
Uprava za družbene prihodke

OBRTNO ZDRUŽENJE KAMNIK KNJIGOVODSKI SERVIS

PREVZEMA VODENJE POSLOVNIH KNJIG SAMOSTOJNIM OBRTNIKOM

Usposobljen za enostavno in dvostavno knjigovodstvo

Vse informacije dobite na sedežu servisa Kolodvorska 4, Kamnik, telefon 831-738.

TUDI TO SE ZGODI!

RAZBURLJIVO JUTRO V AVTOBUSU

Naj se sliši še tako neverjetno, a zgodilo se je vendarle. Sicer mislim, da se je kaj takega pripetilo tudi že komu izmed vas.

Se vsa slabe volje se lotevam tega pisanja. Pa mislim, da je tako kar prav, sicer bi se jeza do jutrišnjega dne že ohladila.

Cloveku usoda marsikdaj ni mila, pa prav zato si vsi tako zelo prizadevamo, da bi bili čim previdnejši – vsaj zase bomo pa že skrbeli, mar ne!?

Dobro, toliko v uvod. Zdaj pa k stvari. Takole je bilo: Zvila sem si gleženj na nogi (pa ne na smučanju) in dobila „za kazen“ za 14 dni „dokolenski hodilni“ mavec. Vendar, ker sem študentka, je pač nekajkrat na teden nujno iti v Ljubljano na vaje oz. predavanja. In ker je povrh vsega to še obvezno, sem šla tudi jaz v teh 14 dneh natanko sedem krat. Do danes. K sreči grem jutri poslednjič ker mi bodo odstranili to nerodno zadevo. Ker pa z uklenjeno nogo ne moreš voziti avtomobila (pa še oče bi ti ga tako ali tako ne zaupal!), sem hočeš nočeš odvisna od avtobusnih zvez in to na Viatorjeve primestne zelence. Vse do danes sem jih poskušala razumeti; pločevina je pač pločevina, če se pa sprevodnik kdaj pa kdaj razjezi pa – saj smo vsi ljudje, mar ne?!

Toda danes (12. marca 1981)?!! Morala sem uro in pol pred začetkom predavanja na avtobus, da bi lahko s svojo počasno in krevljaso hojo prišla pravočasno. Avtobus iz Kamnika – Mengša pripelje ob 6.25 na postajo v Prešerje. Ker je hotelo precej ljudi vstopiti in ker sem komajda pravi čas prišla, sem hotela vstopiti pri prvih vratih (naj dodam, da je šofer odprl oboja vrata), ker bi tam morda lažje stala, kajti biti stabilen v avtobusu na eni nogi danes že ni nobena umetnost, ko pa so zelenci že tako vedno prepolni. Toda osorni glas šoferja me je zavrnil: „Na zadnja vrata!“ No, sem pa šla, kaj naj bi tudi. Ze navsezgodaj mu pojasnjevati, kako je z menoj (sicer pa je že sam opazil), to ni imelo smisla. Tako bi spravila v slabo voljo sebe in njega, v kolikor že ni vstal z levo nogo. Ampak na zadnjih vratih je bilo presneto malo prostora in sem bolj slonel na sopotnikih, kot pa se držala za prečko. Nekako sem vzdržala teh 30 minut do Ljubljane, seveda stojte, ker ni nihče opazil, da mi karkoli „fali“, prositi, da mi kdo odstopi sedež, pa tudi nisem mogla, ker bi sicer dejali: „Mladina sedi, starejši pa lahko stojimo, ko moramo v službo.“

Do sem je šlo kolikor toliko v redu. Počasi so začeli ljudje izstopati – največ za Javna skladišča in ob tovarni Velana. A še vedno jih je precej ostalo. Nekaj nas je nameravalo izstopiti tudi pred podvozom za bolnico. Tu se začno moje težave.

Vsi so izstopili pred menoj, jaz pa sem hotela kot zadnja zapustiti „prijetno jutranjo družbo v zatohlem avtobusu“. Pa mi ni uspelo. Vsaj ne takoj. Ker moram s svojo nogo stopiti na vsako stopnico po dvakrat, v roki pa držati še pleten cekar in na rami torbico, seveda nisem mogla tako hitro. Ravno sem stala na poslednji stopnici, ko je šofer zaprl vrata in bila sem natanko vmes: roka, ki se je krčevito oklepala cekarja, in noga (zdrava sta mi moleli iz avtobusa, drugo polovico in glavo pa sem imela na tej notranji strani avtobusa. Kaj mi je bilo storiti? Nič. Ni šlo ne noter ne ven, boljše rečeno – ven nisem smela, ker je avtobus tudi že speljal. Bila sem tako presenečena, priznam, da sem izustila kot opravičilo samo: „Oprostite, ampak... hitreje nisem mogla, ker imam nogo v gipsu!“ Sprevodnik, ki je stal poleg mene, me je zaprepadeno pogledal (kako bi tudi ne, ko pa so ženske okoli njega zagnale tak vik in krik!) in zaklical šoferju, naj počaka in odpre vrata. Pa ni šlo tako zlepa. Se nekajkrat je moral „milo“ zaprositi „njegovo veličanstvo voznika“, da je vrata le milostno odprl. Vesela sem bila, da se je vse tako srečno končalo in izstopila – seveda ob plohi voznikovih ogorčenih pripomb: „Kje je bila pa prej!?! Vsega niti nisem slišala. Nisem hotela.“

Po vsem tem se pa vendarle sprašujem, mar voznik res ni toliko človeški in toliko human, da bi počakal še trenutek in me pustil normalno izstopiti. Le kaj bi on sam porekel, če bi se zadeva končala kako drugače, slabše?

Je bilo vse to le naključje? Zelela bi. Toda bojim se, da se kaj takega dogaja vse pre pogosto. Zakaj? Kdo je bolj objesten?

Toliko beremo dan današnji po časopisu o težavah Viatorja, o „zgunčanih“ avtobusih in nenazadnje tudi o odnosu voznikov do potnikov. Bo kdaj bolje?

Olga Cerar

VANDALIZEM IN OBJESTNOST

Članek zakoncev Slabič v 4. številki Občinskega poročevalca o „lepih“ soseskih odnosih me je vzpodbudil, da še sama napišem nekaj vrstic na to temo.

Prvič se je zgodilo že lani, v drugi polovici junija, ko se je mojim staršem in moji družini križal dopust le za 4 dni in ta čas je hiša ostala prazna. Bila je ravno sezona jagod. Ko so otroci iz bloka na Veljka Vlahoviča ugotovili, da ni nikogar, so naredili pravo invazijo na vrt. Preko gredice z ribezom in zelenice so si utrli pot do jagod, in ne le da so te vse pojedli, potrgali še zelene jagode in liste, poškodovali veje sadnega drevja, travo pohodili tako, da si vse do jeseni ni opomogla. Kljub opozorilom sosedov, miru ni bilo.

Si lahko predstavljate, kakšno je bilo naše presenečenje ob prihodu domov?

Zanima me, kaj so počeli starši teh otrok ves ta čas? Mar niso imeli oči? Ali pa jih niso hoteli imeti? Vprašam se le, kakšna je bila vseskozi vzgoja teh otrok? Dob, prav gotovo ne?

Čas prinese svoje in tudi mi smo se pomirili.

Prišla je zima, mirno obdobje za vse – za vrst, za nas in za sosedo oziroma njihove otroke.

Z lepim vremenom smo se zapodili na vrt, tako kot vsi vrtičkarji, brez kakršnihkoli slabih pomislekov. Rezultati našega dela in lepega vremena so se pokazali kmalu. Najprej so vzcvetele rože-narcise. Prav uživali smo ob občudovanju teh, v najrazličnejših rumenih niansah, cvetov, skoraj prvega pomladnega cvetja. A ne za dolgo.

V nedeljo 5.4.1981 zvečer, ali pa naslednjega dne zjutraj, smo imeli „obiskovalce“, ki niso bili le obiskovalci, ampak tatovi. Potrgali so vse narcise v dolžini 3,5 x 4 m. Nisem prepričana, če je ostalo 10 cvetov. Na prekopani zemlji so ostale le sledi otroških stopinj.

Če ne bi prišlo še do tega drugega neljubega dogodka, verjetno bi tudi prvo dejanje zamolčala. Toda, tako se počutim preveč prizadeto. Zato tokrat izrabljam priložnost in se zahvaljujem vsem, ki so „sodelovali“ v obeh akcijah, vendar brez nadaljnega priporočila.

Janka Petrovič

ODGOVOR NA VPRAŠANJE BRALKE

Dne 7.5.1981 ste nas zaprosili za odgovor na vprašanje bralke zakaj so se stanarine v Domžalah povišale, v Ljubljani pa ne. Odgovarjamo naslednje:

Menimo, da ni pomisleka o nujnosti ekonomskih stanarin. Način in čas uveljavitve ekonomskih stanarin, so sprejeli občani vsake občine s Samoupravnim sporazumom o oblikovanju in postopnem prehodu na ekonomske stanarine že v letu 1979, prav tako tudi v občini Domžale. Po Samoupravnem sporazumu o temeljih plana SSS občine Domžale 1981 – 1985 bi v naši občini dosegli ekonomske stanarine, ki letno predstavljajo 3,1032 % nabavne ali revalorizirane nabavne vrednosti stanovanj, v letu 1985 tako, da bi se stanarine povečevale letno za 29,5 % v čemer je zajeto predvideno povečanje cen stanovanjske gradnje za 12 % in za dejansko povečanje cen v stanovanjski gradnji nad 12 %. Nepričakovan porast cen v stanovanjski gradnji v letu 1980 ima za posledico, da je povišanje stanarin v letu 1981 napram letu 1980 kar 37 %.

Uveljavljanje ekonomskih stanarin ima tudi negativne posledice, kar občutimo, v splošnem dvigu življenjskih stroškov in s tem relativnim upadom življenjskega standarda ob koncu lanskega leta in v letošnjem letu, prav vsi. Za zavarovanje življenjskega standarda v času uveljavljanja ekonomskih stanarin je omogočena slehernemu imetniku stanovanjske pravice v družbenem ali zasebnem stanovanju družbena pomoč v obliki delnega nadomeščanja stanarine.

Opozarjamo vas, draga bralka, in vse ostale občane, da je v Uradnem vestniku občine Domžale št. 6 od 30. aprila letos objavljen Pravilnik o pogojih in merilih za delno nadomeščanje stanarin imetnikom stanovanjske pravice v občini Domžale, ki vam lahko pripomore v osebnem ali družinskem proračunu.

V primerjavi z Ljubljano pa tole: imajo slične probleme in so odločeni, da bodo uveljavili ekonomske stanarine v letu 1985, cena tega pa bo verjetno višja od naše.

Vekoslav FORTE, dipl.oec.
Tajnik SSS občine Domžale

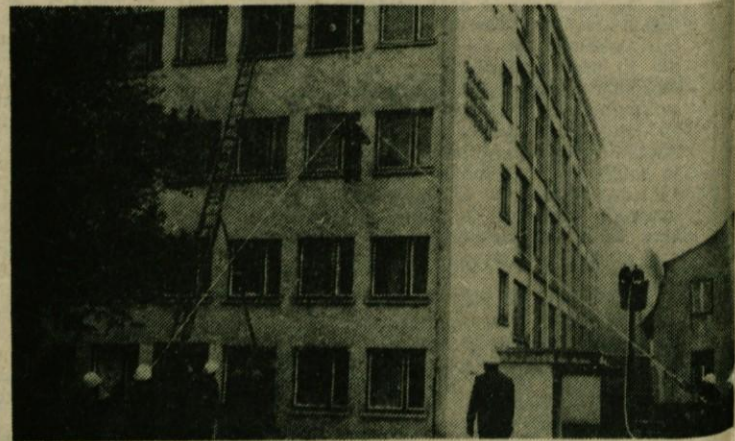
V Žejah so ob podelitvi značk „Pot spominov“ pripravili lepo tovariško srečanje vseh, ki so pot opravili v prvem letu

Na sliki: Gostje ob ogledu novega Termitovega obrata v Drtiji pri Moravčah

Ekipe zaključnega dela turnirja v malem nogometu ob občinskem prazniku 23. maju ob podelitvi pokala in nagrad

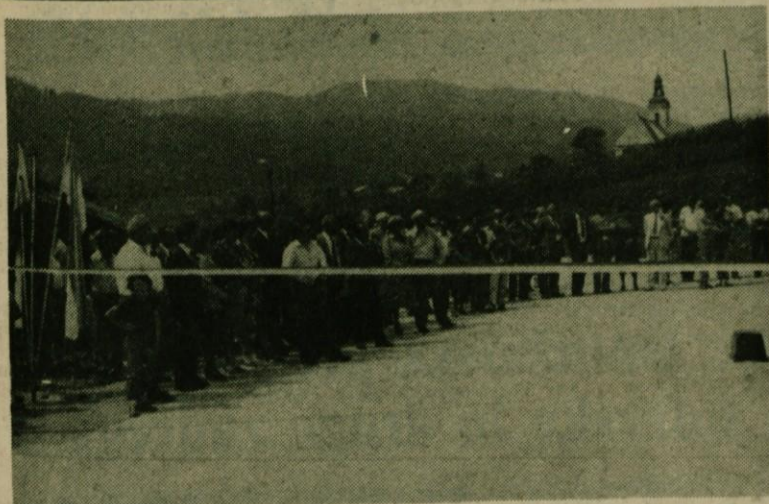
„Požar“ je treba najprej pogasiti

Otvoritev menzkega Centra za usposabljanje invalidnih oseb Domžale-Kamnik so se udeležili številni gostje, med njimi tudi član Sveta federacije Lidija Šentjura

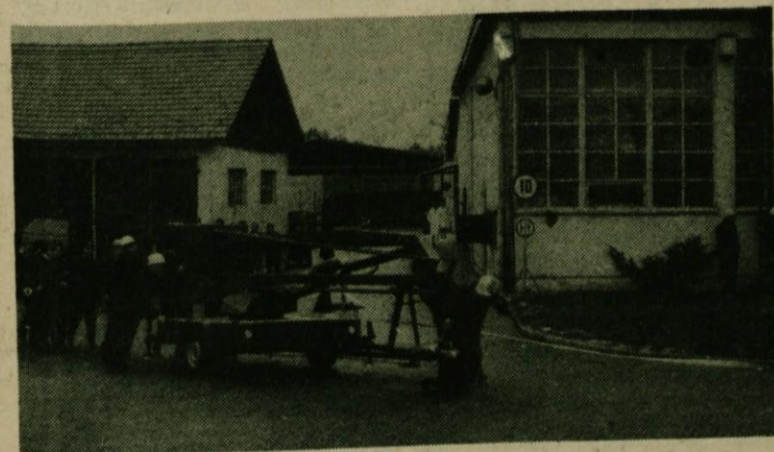

Dejavnost pripadnikov civilne zaščite je potrebna. Zato je usposobljenost nujna

Otvoritve nove Termitove investicije separacije in sušilnice (o tej naložbi smo že pisali) so se udeležili številni gostje in predstavniki delovnih organizacij iz vse države, ki so združile sredstva za livarstvo pomembno investicijo

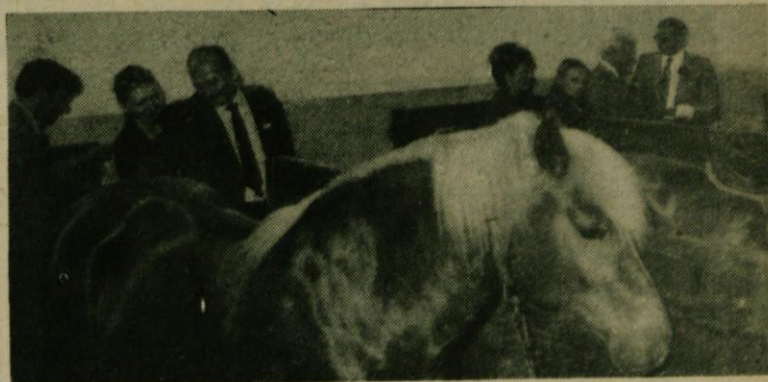
oto ortaza

Ob vsaki elementarni nesreči je potrebna za uspešno delovanje ustrezna tehnika

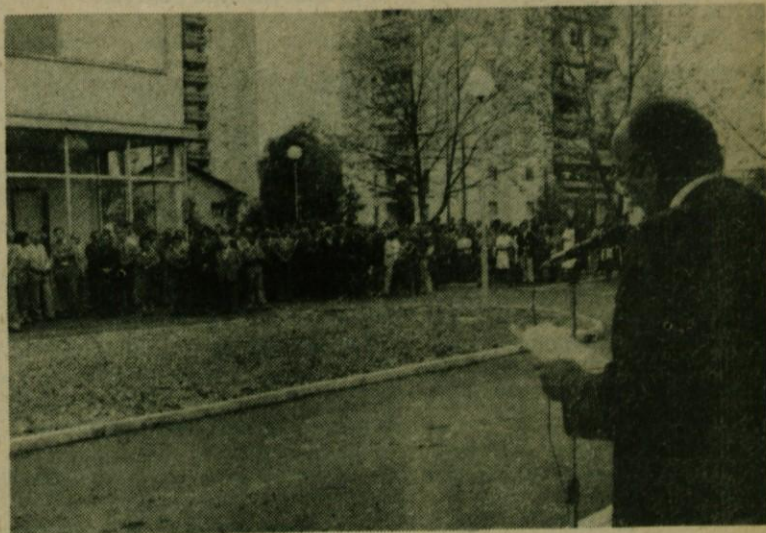
Raport po izvršenem delu

Ob ogledu konj holfingerske pasme ob priliki otvoritve konjerejskega centra Biotehniške fakultete

Takole so svečano odprli Konjerejski center na Krumperku

Slavostni govor ob otvoritvi trakta C Zdravstvenega doma je imel predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale Milan Breznik

KAJ PA NOVI ZAKON O TEMELJIH VARNOSTI CESTNEGA PROMETA?

Le malo je predpisov, uredb in zakonov, ko stopijo v veljavo, da bi o njih toliko pisali, govorili, tolmačili in skušali v celoti in popolnosti dojeti njegove smotre, ki naj uravnavajo našo stvarnost in ne nazadnje našo osebno varnost in varnost premoženja, kot je to v primeru novega Zakona o temeljih varnosti cestnega prometa.

Še predno je bil sprejet, smo lahko čitali v sredstvih obveščanja in tiska, da bo prinesel v primeri s predhodnim zakonom iz tega področja novosti, katerih do sedaj nismo bili vajeni ali pa imeli precej indiferenten odnos.

No in zakon je tu! 1.5.1981 je stopil v veljavo. Kó pa se bliže spoznamo z njim vidimo, da je posegel v prav vse kategorije prometnih udeležencev, začeniši od varstva otrok, pešcev, kolesarjev, invalidnih oseb, vozil, ki prevažajo potnike pa tja do voznikov takih ali drugačnih vozil in je tako v svojem namenu tudi dosegel unifikacijo pogojev za udeležbo v cestnem prometu v Evropi. Iz njegove vsebine pa še prav posebno poudarja pravice in dolžnosti posameznikov, ki morajo temeljiti na prometno etičnih načelih, medsebojne solidarnosti in pomoči.

Toda, ko danes z vso nepristranostjo opazuješ promet in vse našete kategorije udeležencev v prometu se kaj lahko prepričaš, da se obnašamo še vedno tako kot včeraj. Zakaj? Delavci milice in drugi organi z najbolj humanega stališča v najboljši veri, da bomo brez prisile spoštovali novi zakon

še predvsem pa visoke denarne kazni, kakor tudi druge ukrepe, do sedaj niso ukrepali. Ali nas mora le to izučiti? Ali nismo že do sedaj plačali preveč krvnega in materialnega davka — dostikrat po nepotrebnem? Tako pa ne bo moglo dolgo trajati! Zakon je tu in moramo ga spoštovati!

Tudi novi republiški zakon o varnosti cestnega prometa je v osnutku že sprejet. Tu bo vrsta novosti, ki bodo kvalitetno vplivale na varnost traktoristov. Saj prav pri njih človek skoraj ne bi verjel, izgubimo letno v SR Sloveniji okoli 100 dragocenih življenj od otrok do odraslih. Za osveščanje le-teh voznikov bi morale več storiti kmetijske zadruge, kmetijske kooperacije in v kmetijskih oddajah radia in drugih medijev, Kmetijski inštitut Slovenije in ne nazadnje tudi strokovnjaki iz področnih AMD.

Ob tem razmišljanju sem prišel do tega, da bi bralcem Občinskega poročevalca priporočil, da predlagajo uredništvu lista ali Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri občini Domžale, kaj jih zanima iz posameznih poglavij zakona.

Prav gotovo bomo na tak način spoznali marsikatero novost, katero bomo kot prometni udeleženci vsakodnevno še kako rabili, pa ne samo zaradi izredno visokih kazni in drugih ukrepov, temveč zato, da se bomo zavestno tudi v prometu znali samozaščitno ponašati.

— F —

razbremenil in ne bi ostal domžalski edinček.

Zato ti naj ne bo nerodno, če od časa do časa malo zadremiš —

saj boš morda le na tak način zbudil odgovorne, da ti bodo kupili bratca, ki si bosta kot soseda veselo pomežikovala. — F —

RAZMIŠLJANJE OB NOVEM „CESTNEM“ ZAKONU:

Domžalske prometne, šoferske in druge zadrege

K pisanju tega članka, me je vzpodbudila nedavna razprava na letni konferenci društva ZŠAM Domžale (Združenje šoferjev in avtomehanicov). To društvo je imelo 23. aprila svojo letno delovno konferenco. Obširen in delovni dnevni red je dal na znanje članom, da je bilo obdobje od lanske konference zelo aktivno. Kljub temu, da so bili izkazani pozitivni rezultati pri vzgoji kadrov in gospodarjenju, pa je sama razprava pokazala, da članstva ne zanima samo ozek krog dejavnosti društva, temveč je njihova skrb tudi izven društva. Ta skrb se nanaša na voznike, ki delujejo na domžalskem območju kot prevozniki „VEKTORJA“. No, pa o tem: vprašanju malo pozneje, kajti dnevni red je bil dopolnjen s prevajanjem ali bolje rečeno obrazložitvijo novosti novega „ZAKONA O VARSTVU PROMETA NA CESTAH“, ki je kot vemo začel v zveznem merilu veljati 1. maja tega leta.

Predavatelj je navzočim podal strokovno obrazložitvev nekaterih členov novega zakona. Seveda treba je pripomniti, da so te novitete izredno pomembne za vse voznike motornih vozil. Prikazana je bila aktivnost članstva v vseh dejavnostih delegatskega sistema kot v KS, TOZD, družbenopolitičnih organizacijah itd. Dalje je ugotovljena pomembna vloga voznikov motornih vozil pri organiziranju SLO in DS.

Šofer — prvi pri roki

V primeru sovražnega napada, nesreče, požarov, vedno je prvi pri roki šofer, ki prevzame prevozno sredstvo, da čim hitreje prispe na določeno mesto. Njihova vsestranska dejavnost v gospodarstvu pove, da je njihova vloga pomembna. Ker jih pač vsak dan vidimo za volanom jih pač tretiramo, kot vse ostale delavce v našem samoupravnem sistemu, vendar temu ni tako.

Avtošole

Novi Zakon o varnosti prometa na cestah nalaga odgovornost poleg ostalih dejavnikov tudi avtošolam. Temeljita analiza iz poročila je pokazala, da so dejansko avtošole, to je tečajji iz CPP za voznike B kategorije kot šole za poklic voznika, temelj varnosti v prometu. Te šole nudijo osnovno podlago znanja iz cestnoprometnih predpisov in vožnje. Zakon zahteva temeljito znanje, ne samo iz CPP, dalje ctiko vožnje, poudarja tudi vprašanje varčevanja. Ni samo ukrep varčevanja cena bencina, pomembno je tudi lastno spoznanje kdaj in kako bom vozilo uporabljal. Bodimo odkriti: ali je rentabilno, če se iz enega konca Domžal peljemo 1 km v drugi del Domžal. No pa to mimogrede.

Vsi ti problemi so bili osvetljeni, kajti to se ne nanaša samo na tečajnike in novince, temveč tudi za starejše. Preverjanje znanja bo naloga za vse voznike. Seveda marsikateri voznik ne

bo te novitete sicer vzel na znanje, vendar bo napravil prekršek ali nesrečo in kazen bo tu.

Zaostrena kaznovalna politika

Res je, da je zaostrena kaznovalna politika glede prekrškov. Samo z razliko, da ni več na cesti samo en krivec, temveč jih je več. Sedaj je bil v glavnem krivec voznik za volanom, če je n.pr. imel prekomerno naložen tovor. Danes bo kazen — in to hujša doletela — tudi tistega, ki je dal nalog, da je teža tovora prekoračena. Prav tako ne bo v primeru pomanjkljivosti na avtobusu kaznovan samo šofer avtobusa, kazen bo doletela tudi tistega za pisalno mizo, ki je odredil, da mora pomanjkljiv avtobus na vožnjo. Še bi lahko našteval primere, ko so bili glavni krivci nekaznovani, tisti pa ki so naloge le izvrševali pa kaznovani.

Vozniki v Kolodvorski

Seveda kaznovalna politika novega zakona nima namena, da grešnike ali kršitelje zelo strogo kaznuje. Ne, najprej je lepa beseda, poduk in opozorilo organov PM. Če smo objektivni pridemo do spoznanja, da krivec ni samo eden, temveč jih je več predvsem pri tehničnem stanju vozila. Veste, grenak priokus je bil izražen v razpravi o voznikih tovornih avtomobilov, ki včasih ali pogostoma zasedajo celo Kolodvorsko ulico in pa prostor pri tovornem skladišču postaje in še naprej. Ne moremo zatiskati oči pred tem stanjem, ki ni samo nevarnost za oviro prometa, temveč tudi nevarnost za pešca-občana; tako je povedal stanovski tovariš v razpravi. Vprašal je navzoče, kdo bo krivec, če pride do nesreče, če bo izgubljeno človeško življenje. Odgovor je bil „nihče“, kajti za takšno stanje smo vedeli, ukrepali pa ne. Seveda iskali bomo krivca in ta bo voznik. Tistim pa, ki jim je dolžnost, da skrbijo za te in

(Nadaljevanje na 23. strani)

Dober dan naš semafor!

Joj, ko bi ti vedel koliko želja, razprav, dogovarjanj, časa, iskanja sredstev je bilo v dolgem času potrebno, da je končno vse to le priromalo do tvojega rojstva na enem izmed zelo prometnih domžalskih križišč.

Ob tvojem rojstvu v tem križišču smo se vsi s ponosom ozirali v tebe, lepota treh očes.

Toda morda je res tako kot je nekoč pesnik zapisal „ob še tako velikem veselju, ki te preveva, je vedno tudi kaplja pelina“.

Ali si morda užaljen, ali pa tako neučakan, da hočeš iz domžalskih

pešcev vzgojiti množico tekačev na kratke proge, da pridejo ob tvojem prijetnem mežikanju preko prehoda za pešce. Tudi s kolesarji delaš, ko da so vsi opravili vse „trimske naloge“ ali pa vozijo zaradi poti, ki jih jim pokažeš tudi čez drn in strn.

Vidiš, mlad si, zato ni najlepše od nas, da te tako opisujem. Vendar, kadar se ustavim v tvoji bližini in zapreš včasih kar večkrat na dan vse tvoje očke, se mi poraja misel, da ti je kljub temu, da si naš prvenec, le dolgčas in si želiš bratca v sosednjem križišču, da bi te malo

Posnemanja vreden primer v Domžalskem »Termitu«

V delovnem kolektivu Termit Domžale, so z vso resnostjo sprejeli novi Temeljni zakon o varnosti v cestnem prometu. Zavedajo se, da so s tem zakonom dolžni seznaniti vse delavce, predvsem pa tiste, ki delajo neposredno ali posredno v prometu.

Zavedajoč se novih kazenskih sankcij za prekrške, ki so v nekaterih primerih tudi gospodarski prestopki in predstavljajo za delovno organizacijo, odgovorne osebe in delavce zelo veliko odgovornost oziroma sankcije, so organizirali predavanje o novostih temeljnega zakona o varnosti v cestnem prometu.

Ker je novi zakon prinesel novost, da prometna varnost spada v družbeno samozaščito, so za izobraževanje vseh udeležencev v prometu odgovorne organizacije kot so avtošole in organizacije, ki se bavijo z obveščanjem občanov, da je njihovo obveščanje preko javnih sredstev tako, da prispeva k izobraževanju vseh občanov oziroma državljanov. Zato so tudi delovne organizacije, ki zaposlujejo voznike motornih vozil in druge udeležence v prometu dolžne, da omogočijo svojim delavcem, da se seznanijo z novostmi, ki jih je prinesel novi TZVCP in novostmi, ki jih bi prinesel republiški zakon o varnosti v cestnem prometu. Zakon nalaga obveznost vsem občanom, da sodelujejo preko delovnih organizacij, krajevne skupnosti in drugih organizacij ter s svojim delom prispevajo k varnosti v prometu. Seveda pa morajo biti občani predhodno sezna-

(Nadaljevanje z 22. strani)

take stvari, ki niso ukrepali, da bi se ta problem nevarnosti odstranil – pa nič.

Druga boleča stran parkiranja pa je voznik sam. Večkrat vidimo, da parkirajo tovornjaki po več dni, ko čakajo na tovor.

Kako ta čas čakanja preživi voznik? Spi v kabini; pozimi in poleti. Na potrebo hodi za plot, umiva se ob tovarnjaku, tako, da si iz kante naliva vodo ter se umiva. Vse to je žal res in to vidimo, vidimo vso nesnago okrog teh tovornjakov, pa nič ne ukrepamo. Res je, da vsi kdo gode in to nesnago kritizira. Potolaženi pa smo, ko zapiha veter in odnese to nesnago v kakšen brezveterni kot ali pa ob nakladalno rampo, na tere itd. Za to ni denarja, čeprav imamo podjetje, ki na ta račun dobro zasluži. Gre za podjetje, ki gostuje v Domžalah. Za probleme pa naj se briga KS ali občani! Smo ljudje, imamo mnogo zakonov, ki ščitijo delavca, imamo ukrepe o varnosti in čistoči, nimamo pa moči, da bi uredili ta vprašanja in temu naredili konec.

Vzemimo voznika tovornjaka, ki po več dnevem bivanju naloži tovor in gre na pot ob takšnem počitku, kot smo ga navedli. Ali ne čutijo tisti, ki so mu dali delo in tovor, nobene humanosti do tega voznika? Nihče ga ne vpraša za njegovo počutje, za počitek in to ali je sposoben za vožnjo. Ne! Tu imaš tovor, pa vozi, kakor veš in znaš. Glavno je, da zaslužiš! Na cestah pa žal nesreča ne počiva.

Samemu društvu in njihovim organom so naročili, da naj kot stanovsko društvo šoferjev, to bolečo točko v Domžalah-energično uredi in odstrani. Imamo gostišča, imamo prostore za parkiranje, pa kot kulturni ljudje odstranimo to krajevno sramoto!

Vodeb

njeni o novih predpisih, da se bodo lahko sami pravilno ravnali v prometu oziroma bodo opozarjali pristojne organe na nepravilnosti ali pomanjkljivosti, ki jih bodo opazili na prometnem področju.

Na osnovi družbene samozaščite so v Termitu organizirali predavanje za 35 delavcev. To so bili vozniki kamionov,

Občina ima 39.532 stalnih prebivalcev:

Prvi podatki popisa so tu

V desetih letih se je število prebivalstva v občini Domžale povečalo kar za 7.505. Poleg ljubljanskih občin je bil porast prebivalstva prav v naši največji. Ta pa kaže tudi na izjemen tempo razvoja v celoti.

Zanimiv je tudi podatek, da je v občini 1.234 začasno prisotnih oseb in tako torej biva v občini 40.766 ljudi.

Prvi rezultati gotovo ne kažejo razsežnosti akcije, ki je za nami, potrebne pa so bile dolgotrajne organizacijske in tehnične priprave ter zavzeto delo vseh sodelujočih, od komisije za popis v občini, ki je akcijo organizirala in vodila, do popisovalcev na terenu.

Pri izvedbi popisa je sodelovalo več kot 200 popisovalcev in inštruktorjev. Vendar težav pri izbiri sodelavcev ni bilo, ker je bil odziv na objavo v Občinskem poročevalcu izjemno številen. Odločali smo se zlasti za študente, redkeje za dijake in se tako izognili stroškom za nadomestila OD.

Izvedba popisa je potrdila, da smo izbrali kvalitetne kadre.

Komisija se je na predlog upravnih organov in v dogovoru z OK SZDL odločila, da pri popisu zajame tudi nekatere podatke, ki bodo služili za ažuriranje registra prebivalstva in pri pripravah na volitve v letu 1982. Zato smo v popis vključili dodatno popisnico, ki jo bomo statistično že letos obdelali v naši občini.

Popis je potekal od 1. do 15.4.1981, popisovalci pa so delo na terenu končali do 10.4.1981.

Občinska komisija je na svojem

delovnih strojev, viličarjev, odgovorni za avtopark oziroma strojni park, skladiščniki in vodje nekaterih obratov. Udeležba na predavanju, katerega je izvedla avtošola Združenja šoferjev in avtomehanikov Domžale je bila polnoštevila, kar dokazuje, da je zavest teh delavcev do družbene samozaščite, varnosti v prometu ter želja, da bi s svojim pravilnim delom čim več prispevali k varnosti prometa in končno, da bi se izognili kazenskim sankcijam za podjetje in osebno res velika. Podjetje je za vsakega delavca, ki je bil na predavanju nabavilo brošuro Temeljnega zakona, tako, da ga bodo delavci lahko imeli na delovnem mestu in ga ob morebitnih nejasnostih lahko uporabili in svoje delo izvršili tako, kot zahteva zakon. Po končanem predavanju, so se dogovorili, da bodo izvedli tako predavanje še o novostih, ki jih bo prinesel republiški zakon.

Mislím, da je bila delovna organizacija Termit med prvimi, če ne prva v občini, ki je pristopila z vso resnostjo k izvajanju zakona. Seveda pa gre vse priznanje njihovemu vodstvu, da je s takim razumevanjem in čutom odgovornosti do delavcev, družbenih sredstev in družbene samozaščite naredila tako vzorno dejanje.

Janez Hribar

občani popis sprejeli zelo resno in mnogi že sami pripravili odgovore na vprašanja ter tako popisovalcem močno olajšali delo.

Več kot 100 občanov se je prišlo popisat na sedež občinske komisije.

Razen zelo redkih izjem odporov pri zbiranju podatkov ni bilo.

Težave so se pojavljale pri popisu delavcev na časnem delu v tujini, ker so mnogi v občini prijavljeni, svojci ali sosedje pa o njih nimajo vseh podatkov, večkrat pa jih sploh ne poznajo.

Dodatno obremenitev za popisovalce je predstavljala naša občinska popisnica. Zato so bili popisovalci morda premalo vztrajni pri iskanju odgovorov na vprašanje o interesu za družbeno aktivnost občana. Kljub temu pa se je za sodelovanje v delegacijah in družbenopolitičnih organizacijah izreklo od 10 – 15 %.

Skupni stroški popisa v občini znašajo 2.080.049 din. Sredstva so bila zagotovljena in realizirana v republiškem proračunu.

V občini Domžale smo večji del teh sredstev namenili za plačilo dela popisovalcev in inštruktorjev, potne stroške in dnevnice (1.939.694,70).

Da bi popisovalce in inštruktorje lahko bolje nagradili, je skupščina občine na predlog komisije dohodke popisovalcev iz popisa oprostila davka.

Nagrajevanje popisovalcev in inštruktorjev je bilo različno, glede na obseg opravljenega dela, kvaliteto in zahtevnost terena.

Prvi rezultati popisa za občino

Poleg prvih rezultatov popisa v prilogi poročila navajamo nekaj ugotovitev in primerjav:

Število prebivalcev se je od popisa 1971 do popisa 1981 povečalo od 32.027 na 39.532, to je za 7.505 prebivalcev, oziroma poprečno za 750 prebivalcev letno. Poprečna letna stopnja rasti števila prebivalcev je 2,1 %, števila gospodinjstev pa 3,4 (od 8434 na 11808), tako da se je število članov gospodinjstva znižalo od 3,80 na 3,35. Število prebivalcev se je med obema popisoma zmanjšalo v naslednjih krajevnih skupnostih: Blagovica, Češnjice, Trojane, Velika vas-Dešen in Zlato polje. Največji letni porast prebivalcev v tem obdobju je bil v krajevnih skupnosti Trzin na 5,3 %, sledijo pa krajevne skupnosti Domžale z 3,9, Jarše-Rodica 3,0, Preserje in Radomlje 2,2 % itd.

Število stanovanj se je povečalo od 7.906 v letu 1971 na 11.250 v letu 1981. Še hitreje se je povečalo število vikendov, in sicer od 24 na 305. Število delavcev na časnem

(Nadaljevanje na 24. strani)

Gorenjske upokojence je spet združila pesem

15. maja je bilo v mengeškem Kulturnem domu Srečanje pevskih zborov društev upokojencev Gorenjske. Prireditev, ki jo je letos gostila domžalska občina v izvedbi mengeške Svobode in pod pokroviteljstvom Zveze kulturnih organizacij občine Domžale, je bila posvečena 40-letnici vstaje slovenskega naroda in 35-letnici ustanovitve društva upokojencev.

Nastopili so: Moški pevski zbor Društva upokojencev Jesenice pod vodstvom Janeza Ponikvarja, Ženski pevski zbor DU Radovljice pod vodstvom Eda Ošabnika, Moški pevski zbor DU Kranj pod vodstvom Toneta Marolta, Moški pevski zbor DU Radovljice pod vodstvom Eda Ošabnika, Moški pevski zbor DU Predoslje pod vodstvom Venclja Sedaja, Moški pevski zbor DU Tržič pod vodstvom Eda Ošabnika, Ženski pevski zbor DU Domžale pod vodstvom Staneta Habeta, Moški pevski zbor DU Škofja Loka pod vodstvom Valentina Pirca, Mešani pevski zbor DU Radovljice pod vodstvom Eda Ošabnika, Moški pevski zbor „Janez Cerar“ Domžale pod vodstvom Staneta Habeta in Mešani pevski zbor KUD „Ivan Cankar“ Ljubljana pod vodstvom Lovra Korenčana.

Ob koncu prireditve so združeni moški pevski zbori skupaj zapeli tri pesmi, s čimer je večer dosegel svoj višek.

(Nadaljevanje s 23. strani)

delu v tujini (skupaj z družinskimi člani) se je povečalo in sicer od 620 na 653.

Podatki o številu živine v zasebnem sektorju kažejo, da se je število govedi povečalo za 25,1 % (od 6.616 na 8.276), kar kaže na usmeritev v govedorejo. Število prašičev se je v tem obdobju zmanjšalo za 19,7 % (od 4.164 na 3.345).

Razvoj mehanizacije v kmetijstvu je vplival na močno zmanjšanje števila konj od 1.243 na 550, kar predstavlja zmanjšanje za 55,8 %.

Podatki iz dodatne popisnice za občino, bodo na razpolago tudi krajevnim skupnostim.

Zato gre v veliki meri zasluga marljivim in vestnim popisovalcem, izredno zavzetim inštruktorjem ter še zlasti delovnim ljudem in občanom, ki so popis zares sprejeli kot družbeno potrebno in pomembno akcijo.

Maks JERAN

Prireditev je izredno dobro uspela, o čemer priča tudi nabito polna dvorana. Mengeško občinstvo tudi tokrat ni razočaralo, tako z obiskom kot s priznanjem nastopajočim.

Povedati je treba tudi to, da je nastopajoče pozdravil predsednik ZKO Domžale Slavko Pišek, prijeto pa je izvenelo tudi družabno srečanje v obradu družbene prehrane v novem Traku, kjer so se upokojenci med sabo tesneje spoznali, se pogovorili in navezali prijateljske stike. Tako ubranega petja v tem prostoru že dolgo ni bilo slišati!

I. Sivec

DELOVNI LIKOVNIKI

Pet članov Likovnega društva Petra Lobode Domžale se je v mesecu maju 1981 udeležilo 1. slikarskega extempora Ljubljana 81 in to: Milan Obradović, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Mojca Vilar in Gašper Vrhovec.

Tone Ravnikar se je udeležil šestdnevne kolonije Majšperk 81 v času od 30. maja do 6. junija, v kateri je sodelovalo osem udeležencev in mentor akademski slikar Pavel Florjančič. Dela ustvarjena v času kolonije so bila razstavljena v dvorani TOZD Volneni izdelki Majšperk, nato pa še v restavraciji Poetovio v Ptujju.

Pred dnevi so člani Likovnega društva Petra Lobode Domžale prejeli slike, ki so bile razstavljene na Poljskem. Na Poljskem so svoja dela razstavljali: Darko Crnkovič, Matjaž Mauser, ing. Adolf Pen, ing. Bogdan Potnik, Ida Rebula in Mojca Vilar.

Od 6. do 15. junija 1981 so v novozgrajenem delu Ždravstvenega doma Domžale razstavljali svoja dela: Matjaž Mauser, Milan Obradović, ing. Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Brane Rihtar in Mojca Vilar.

V kratkem bodo člani društva v sodelovanju z vodstvom TOZD Napredek Domžale Češminov hram pripravili likovno razstavo tudi v tem gostinskem lokalu.

Na V. reviji likovnih skupin

Slovenije jeseni 1981 v Mariboru bodo svoja dela razstavljali: Matjaž Mauser, ing. Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula in Mojca Vilar.

Tone Ravnikar

Kulturne vrstice

Konec sezone prinaša obilico kulturnih prireditev, ki so povečini plod večmesečnega dela kulturnih skupin. Za nameček tistim, ki radi poslušajo komorno glasbo, pa so vsak torek v juniju koncerti v Grobljah. Nastopila sta že Klavirski kvartet RTV Ljubljana in Trio Lorenz, ki sta navdušila zbrane poslušalce. Koncerti se tako nadaljujejo s tradicionalno priljubljenostjo. (Na sliki: s koncerta Klavirskega kvarteta RTV Ljubljana)

* * *

Moški, ženski in mešani zbori so imeli nekaj preglednih koncertov, na katerih so predstavili sadove svojega letošnjega dela. Tako so se na osnovni šoli Šlandrove brigade zbrali moški in ženski zbor društva upokojencev ter Stobljanski oktet. Polna dvorana poslušalcev je preživela prijeten večer.

* * *

V letošnjem letu praznuje 10-letnico svojega delovanja Simfonični orkester Domžale-Kamnik. Svoj jubilej so člani počastili s koncertoma v Domžalah in Kamniku. Poslušalcev sicer ni bilo toliko kot na Novoletnih koncertih, zato pa so prišli vsi ljubitelji klasične glasbe in simfoničnega orkestra.

Klavirski koncert RTV Ljubljana, ki je bil v muzeju Jelovškoviških fresk 2. junija letos v sklopu prireditve „Groblje 81“

Samostojni letni koncert je imel tudi Mešani pevski zbor Domžale, ki sodi v vrh domžalske zborovske ustvarjalnosti. S koncertoma v Moravčah, kjer je bilo malo manj obiska, in v Domžalah v kinodvorani, so predstavili obsežen program, ki pa je bil morda le malo preveč arhaičen in stereotipen. Programska svežina je kvaliteta, ki je zboru s takimi zmogljivostmi, kot jih ima MPZ Domžale, vsekakor dosegljiva. Solidno so se odrezali tudi solisti, ki so poželi precej aplavza. Uspešen koncert je vzpodbuda tako za zbor, kot tudi za zborovodjo Karla Leskovca. S tem programom bodo gostovali tudi v Goriških Brdih.

Moped show, na katerem se je zbralo v Skocjanu skoraj dva tisoč ljudi, sicer ne sodi neposredno med kulturne dogodke, pa vseeno upamo, da bodo ti zvesti pristaši „gledališča pod kozolcem“ v tako velikem številu prišli tudi na vse ostale, precej bolj kulturno obarvane prireditve, ki se bodo zvrstile skozi poletje.

* * *

Dobljeni so svoj poletni repertoar kulturnih prireditev pričeli s koncertom Mešanega pevskega zboru „Jožef Virk“, Domžalskega okteta in Okteta Tosama.

(Nadaljevanje na 25. strani)

DOBER DAN DOMŽALSKI OBČAN!

FRANC ŠIMENC

Ko sem se pogovarjal s Francem Šimencem, 79-letnim Mengšanom, ki je bil prvi občinski sluga, razglašalec objav, raznašalec najrazličnejše pošte in še marsikaj drugega, sem nehote premišljeval o osnovnih življenjskih dobrinah, ki so nujne za obstoj. Še zdaleč to ni velika hiša, razkošen avtomobil ter sto drugih stvari. Življenje lahko prav tako dovolj vredno svojega imena teče mimo teh zunanjih stvari, v skromni hišici v gozdu, s starim kolesom, daleč proč od hrupa zunanega sveta. Nujno pa je imeti ob sebi človeka, ki ti je v pravo oporo, nujno potrebuješ potrditev svojih dejanj v širši družbi, nujno je potrebno biti zadovoljen z vsem tistim, kar si delal v svojo in splošno korist.

V prijetnem večeru je v polni dvorani na osnovni šoli Martina Koželja kratek pregled zapetih pesmi pokazal, da so pevci precej pridobili od občinske revije, posebej pa še Domžalski oktet, ki se je, kljub težavam z basi, tokrat precej bolje odrezal. Gledališka skupina dobškega društva pa pripravila komedijo „Lov za srečo“, ki jo bo uprizorila 4. julija ob 20. uri v letnem gledališču.

***

V Stebriščni dvorani v kranjski mestni hiši je od 22. maja do 14. junija razstavljala svoja dela akademska kiparka iz Domžal Štefka Košir-Petrič. To je njena prva samostojna predstavitev širšemu občinstvu, saj dolga leta ni ustvarjala sklenjeno. Kiparka se je predstavila z vrsto portretov, ki so nastali v zadnjem času in so narejeni v glini, mavcu in bronu.

***

Tudi mladi pevci šolskih kulturnih društev so ob koncu šolskega leta pripravili več šolskih koncertov. Zapeli so v Mengšu pod vodstvom Janeza Osredkarja, na tradicionalnem koncertu na osnovni šoli Slandrove brigade pod vodstvom zborovodij Marike Haler, Marte Lenček in Jožice Vidic ob klavirski spremljavi Milke Živulović, v Radomljah pod vodstvom Tomaža Habeta in na Titovi šoli, kjer so mladi pevci, ki jih vodi Metka Pichler, očarali in prevzeli publiko s svojo prisrčnostjo in dognanim petjem.

***

Naši zbori so se udeležili tudi dveh srečanj pevskih zborov Gorenjske. V Škofji Loki sta nastopila mengeški in domžalski mešani zbor. V Mengšu pa so nastopili upokojenski zbori, kjer sta sodelovala Moški in ženski zbor Društva upokojencev Domžale.

***

Letos poteka šesto tekmovanje pihalnih orkestrrov Slovenije, ki se ga udeležuje tudi Godba na pihala iz Domžal. Tekmovanje obsega osem področnih predtekmovanj, od katerih so štiri že mimo. Domžalska godba je nastopila v Preboldu, in sicer v drugi težavnostni stopnji. Orkestri so namreč razdeljeni na tri težavnostne stopnje. Domžalčani so se v Preboldu zelo dobro odrezali, saj so od šestih nastopajočih orkestrrov na tem področnem srečanju dosegli največ točk, poleg tega pa jih na dosedanjih področnih srečanjih v drugi težavnostni stopnji še nihče ni presegel. Predtekmovanje se končuje 24. maja v Slovenskih Konjicah, najboljši orkestri pa bodo nastopili na zaključnem tekmovanju na Bledu, 6. in 7. junija.

***

V aprilu je bilo tudi Srečanje pevskih zborov Gorenjske, ki je bilo letos v Škofji Loki. Srečanja sta se udeležila dva naša zbora in sicer Mešani pevski zbor Domžale in Mešani pevski zbor DKD Svoboda Mengeš.

***

Moški in ženski pevski zbor Društva upokojencev Domžale, ki ju vodi zborovodja Stane Habe, in Stobljanski oktet, ki ga vodi Jože Dolinar, so ob 35-letnici ustanovitve Društva upokojencev in 40-letnici vstaje pripravili celovečeren koncert v avli Osnovne šole Slandrove brigade. Polna dvorana je pozdravila pevce, ki so ob koncu združeni zapeli še dve pesmi.

Tomaž Bole

PASTIR, ŠOLAR, ZIDAR

Obiskovalci Mengeške koče so verjetno že opazili, da stoji ob poti v gozdu na Muljavo dolga, nizka, modra hišica, v kateri pa je bore malo prostora, le za majhno kuhinjo in dnevno sobo. Polovico hiše je namreč zaprte, ker se je ne plača obnavljati. V njej so živeli starši Franca Šimenca, v njej je tudi kot zadnji otrok od osmih Franc privekal na svet. Pozneje so tako rešili

stanovanjski problem, da so k stari hiši dozidali prizidek, tako da je na zunanji videti še kar dolga, v resnici pa je v njej komaj prostora za Franca in njegovo ženo.

V mladosti je Franc pustil celo vrsto grenkih spominov, med katerimi je med prvimi tudi smrt. Francu so v enem dnevu umrli trije bratje oz. sestre. Še dobro se spominja, ko si je tretji, ko je umiral, zaželel juhe, denarja za meso pa seveda ni bilo, še manj pa mesa. Oče je šel ujet v gozd kosa, a ko se je vrnil, je bilo že prepozno.

Franc je moral zgodaj od doma. Šel je za pastirja spodaj v Mengeš, da vsaj lačen ni bil preveč.

Zanimivo je tudi, kako je hodil v šolo. Imeli so pouk po dvakrat na teden in sicer v Koševih delavnici, v popoldanskem času, ko so jo izpraznili mizarji. Spominja se tudi, da je bila med prvo svetovno vojno, torej v njegovih otroških letih tako huda suša, da v Pšati ni bilo nobene vode. „Mi smo hodili po vodo daleč v gozd k studencu, vendar se je tako počasi natekala, da se je nateklo .a škafe komaj v nekaj urah,“ pripoveduje Franc Šimenc. Nekega dne jo je z materjo vred nesel v velikem kozarcu za vlaganje proti domu, ko je naenkrat počilo in se je kozarec razbil, voda pa razlila po njem. Mati je bila prepričana, da ga je neznan vojak ubil, čeprav mu je, verjetno iz objestnosti, razbil le kozarec in razlil dragoceno vodo.

„Za cokle smo pa dali lase,“ se potem zasmije in pove, da so se

VABILO DEKLETOM:

Pojte z nami

Verjetno ti je znano, da pri Zvezi kulturnih organizacij Domžale že sedmo leto deluje DEKLIŠKI PEVSKI ZBOR.

Zbor je v tem sorazmerno kratkem času dosegel lepe uspehe: trikrat je pel med najboljšimi tovrstnimi zbori v Zagorju ob Savi, enkrat pa celo med najboljšimi dekliškimi zbori v Jugoslaviji – tekmoval je na Mladinskem pevskem festivalu v Celju. Vemo, da si tudi ti s svojim lepim glasom pela v šolskih pevskih zborih, zato te prirčno vabimo, da se nam priključiš in tako nadaljuješ s plemenito kulturno dejavnostjo, da v tebi ne bo zamrlo tisto lepo, kar te plemeniti in krasi tvoj značaj. Tvoja prisotnost v zboru bo prispevala k boljši kvaliteti in afirmaciji zbora.

Upamo, da boš kmalu med članicami zbora, če ne v Domžalah, pa nekje ob morju. Javiš se lahko vsak ponedeljek ob 19,30 uri na osnovni šoli Vencelj Perko I. vhod, II. nadstropje, v glasbeni učilnici. Lahko pa tudi telefoniraš zborovodji Jožetu Naraločniku (346-743).

Lepo te pozdravljajo pevke in zborovodja Jože Naraločnik!

otroci in mati ostrigli do golega in prodali lase neki Rezi, ki jih je kupovala po hišah. Torbico pa mu je naredil oče kar iz desk, za naramnice pa je bila dobra vsaka „špaga“.

Že z dvanajstimi leti je delal pri Ropretu, pozneje pa je obredel celo vrsto zaposlitev, med katerimi so prevladovala zidarska, cestarska in kurirska dela.

V LJUBLJANO ZA KRUHOM

S petnajstimi leti je šel prvič vprašat, če bi ga vzeli k zidarjem. „Kaj boš pa ti, revež, delal, ko pa si tako slaboten!“ so mu rekli, ko se je ponujal. Ko je le dobil prvo zaposlitev, so mu doma kupili papirnate hlače, potem pa jo je peš ubral v Ljubljano. Nekaj časa je vsak dan hodil peš od doma, pozneje pa je hodil le do Trzina, od tam pa z vlakom. Delal ni samo pri zidarjih, ampak tudi v tiskarni, v livarni in še marsikje.

Dobro se še spominja splošne železničarske stavke, ko vlak ni vozil dober teden. Tudi sam je bil takrat, v aprilskih dneh 1920. leta, na Zaloški cesti. Še danes vidi žandarje z naperjenimi puškami, pred očmi pa mu je še posebno ostal v spominu prizor, ko je žandar ubil neko žensko z otrokom v naročju.

„Za komuniste ni dela!“ je bila znana parola na vsakem koraku, vendar je tok napredka hitel nezadržno naprej.

Kljub prepovedim shajanja in drugemu jemanju osebne svobode so se delavci vedno bolj zavedali svojih pravic, tako tudi Franc.

OD CESTARJA DO SLUGE

Franc Šimenc je dobesedno ničlikokrat prehodil veliko državne, potem pa večji del občinskih cest, najprej kot cestar, pozneje pa kot občinski sluga, kurir in davčni izterjevalec.

Že 1937. leta je imel na skrbi 6 km državne ceste proti Kamniku, potem pa se je na županovo željo preselil na domačo občinsko cesto. Od 8. maja 1938. leta je postal občinski sluga. Med zanimiva opravila tega dela so bili tudi najrazličnejši razglasi, ki jih je klical po tradiciji pred cerkvijo.

„Ta in ta prodaja rdečo deteljo, ta in ta ima namen prodati telčička, obvešča se, da se ne sme hoditi po tej in tej poti itd.“ Takšna je bila vsebina razglasov, na videz sicer ne tako pomembna, a vendar so možje postali ob njih, ženske pa so jih tudi z zanimanjem vlekla na ušesa. Z razglasi je nadaljeval tudi po vojni, vse dokler je bila v Mengšu še občina.

MED DRUGO SVETOVNO VOJNO

Začelo se je že mnogo prej, z večtedenskimi orožnimi vajami vsako leto, od leta 1937 naprej. 1938. leta je bil na avstrijsko-slovenski meji, 1939. leta na slovensko-madžarski, 1941. leta pa je skupaj s tovariši pobegnil domov, ker mu je bilo že dovolj stare jugoslovanske vojske. Razpad stare Jugoslavije ga je zatekel v bližini Višnje gore, ko je pred tem ušel z Lipoglavu.

Med vojno je ničlikokrat občutil posledice gestapa. Močno so ga pretepli, ko je skrll ključke občine, da ne bi dobili v roke raznih arhivov. „Puščavnikov ata je z rokami bobnal in razglašal po Mengšu, kar je moral, za pasom pa je nosil sporočila in drugo pošto

(Nadaljevanje na 26. strani)

(Nadaljevanje s 25. strani)

partizanom," so mi povedali že prej, še preden sva se srečala, nekateri Mengšani.

Sam samo potrdi, noče pa se preveč hvaliti, da ga ne bi kdo napačno razumel.

ZDAJ MIRNO TEČE ŽIVLJENJE...

Ko se je Franc Šimenc upokojil, je imel 39 let in 7 mesecev delovne dobe. Če bi jo hotel dokazovati še s pričami, potem bi jih lahko imel kar 55 let. „Kaj pa vem, saj zdaj nič ne vem!“ zamahne z roko, ko se začneva pogovarjati o letih, 15 jih je že, ko je v pokoju. Pokojnina ni ravno velika, a kar gre.

„Da bi bila vsaj za silo zdrava!“ vzdihne njegova žena, življenjska sopotnica, ki mu je vedno stala ob strani. „Če pa bo kdo od naju zbolel, res ne vem, kako bo,“ se glasno sprašuje.

Saj ni, da bi se človek pritoževal, če nimata vsak dan mesa in ga lahko postavit le enkrat na teden na mizo. Navadila sta se tudi, da jima nihče pozimi ne pomaga odkidati smega. Mladinci verjetno sploh ne vedo zanju. Ne bosta se pritoževala, da morata pri teh letih hoditi po vodo precej daleč na studenec. Gasilci vozijo vodo na kočjo, pri njih pa se ne ustavijo... Tudi ni prehudo, ker nimata elektrike. Kadar so dnevi presametni, gre Franc Šimenc v Trzin, kjer je veliko dobrih ljudi. Navadil se je pač nanje, saj se je že od 14. leta naprej zatekal mednje.

„Poleti nama je veliko bolje,“ pove na koncu. Takrat se zamotita s kozo, ki jo imata, pa tudi sicer je gozd veliko prijaznejši. Takrat se puščava, kot so ljudje pritaknili ime hiši, spremeni v mali raj, seveda če sta oba zdrava.

„Ej, kako sva zidala tole hišico!“ uide spomin več kot petdeset let nazaj. Takrat sta oba delala v mengeški opekarni, sosed jima je zvozil opeko do podhriba, potem pa jo je Franc znosil v kočjo domov. Zdaj sta že 52 let poročena...

„Nekdaj so me pošiljali sem ter tja kot za stavo,“ se nasmehne Franc Šimenc. „Komaj sem kot kurir prišel od nekod, takoj sem moral spet na pot. Zdaj pa tako mirno teče življenje, da je včasih kar dolgčas,“ pove z otožnostjo preveč pozabljeni Franc, žena pa samo pokima.

Z njim se je pogovarjal Ivan Sivec, slikal ga je Janko Škok

REKONSTRUKCIJA V DOMŽALSKI VELEBLAGOVNICI

Pri domžalskem Napredku smo že nekaj časa načrtovali posodobitev starega dela Veleblagovnice. Teče trinajsto leto od otvoritve in pričetka obratovanja starega, to je severnega dela Veleblagovnice, ter četrto leto od pričetka obratovanja novega dela. Število novih občanov se je v tem času precej povečalo in na mnogih oddelkih se kaže utesnenost in pomanjkanje prostora za kulturnejšo ponudbo in postrežbo kupcem. V kratkem bo vseljiv stanovanjski blok ob križišču „pri Majheniču“ za tem pa tudi ni več tako daleč, ko bo gotov SPB blok s številnimi stanovanjskimi enotami.

Odločili smo se, da najprej rekonstruiramo etaže samopostrežbe v Veleblagovnici. Dela se bodo pričela v začetku junija in bodo trajala predvidoma dva meseca. Oddelek bo v tem času zaprt in dosedanji kupci se bodo za ta čas morali oskrbovati z živili v drugih trgovinah z živili v Domžalah.

Predno bomo samopostrežbo zaprli, bomo v sodelovanju z dobavitelji organizirali razprodajo blaga in sicer s predvidenim popustom 10%. Datum razprodaje bomo pravočasno objavili.

Nakupovalni pogoji se bodo z rekonstrukcijo občutno izboljšali, z ukinitvijo bifeja ob samopostrežbi in priključitvi oddelka, kjer smo do sedaj prodajali kruh v kompleks samopostrežbe, pa se bodo povečale tudi prodajne površine samopostrežbe.

Želimo, da bodo kupci ob ponovni otvoritvi zadovoljni, mi pa bomo gledali da bomo dobro založeni in cenjene kupce solidno postregli.

Komercialist
Janez Škrli

ALI JIH POZNATE PO NOVM?

Merske enote in merski problemi

Minila so štiri leta, odkar smo v Jugoslaviji s posebnim Zakonom o merskih enotah in merilih (Uradni list SFRJ, št. 341 – april 1976) opredelili naloge in pravice naše družbe ob uporabljanju merskih enot mednarodnega merskega sistema S1.

Prvi januar 1981, ki je sedaj že za nami, je veljal kot zadnji rok, do koder smo lahko uporabljali „stare“ merske enote. Na marsikaterem obrazu so se nabrale gube, ko je televizijska napovedovalka ob novem letu napovedala temperaturo v stopinjah Kelvina, kot da bi bilo nemogoče še drugače povedati temperaturo. In moramo se zavedati, da so bile to le prve gube ob novih merskih enotah.

Večje težave se bodo pojavljale v gospodarstvu, šolstvu, kjer bodo morali resnično operirati z novimi enotami. Sicer pa predvideva zakon za kršitelje hude kazni. Enote merskega sistema S1 uporablja že večina človeštva in radi ali ne, tudi mi se bomo morali prav tako spoprijeti se z njimi.

POGLEJMO SI OSNOVNE ENOTE S1
Mednarodni merski sistem pozna 7 osnovnih enot.

Količina	Osnovna enota	Znak
dolžina	meter	m
masa	kilogram	kg
čas	sekunde	s
električni tok	amper	A
temperatura	kelvin	K
svetilnost	candela	cd
količina snovi	mol	mol

Zato, da bomo imeli manj problemov, ko bomo morali pozabiti na kiloponde, kalorije, konjske moči (ne smemo namreč pozabiti, da bomo odslej plačevali premijo za avtomobilsko odgovornost od moči motorja, izražene v kilovatih, in ne več v konjskih močeh), atmosfere, roentgene, dine itd. je prav, da si zapomnimo navedene mere.

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV DOMŽALE

Obvestilo

Skupščina počitniškega doma Banjole je obvestila vse udeležence počitniške skupnosti občin, da so povišali pensionske cene in drugih uslug v Počitniškem domu v Banjolah za 10% od 25.6.1981.

Tako povečane nove pensionske cene so:

Kategorija bivalnih prostorov	Sezona od 25.6. do 5.9.81		Posezona od 5.9. do 5.1.82	
	borci NOV	drugi gosti	borci NOV	drugi gosti
Vikend hišice	200,00	240,00		
Objekt A, B, NR in podprtiličje D I.	280,00	300,00	190,00	230,00
Depandansa I., III. in podprtiličje C II.	280,00	320,00	210,00	250,00
Depandansa II.	310,00	350,00	230,00	270,00

Tabela nam kaže, da so pensionske cene v sezoni zvišane za 30,00 din zaradi povečanih stroškov za hrano (samo v depandansi II. je cena pensiona zvišana za 40,00 din) v posezoni pa so cene povečane le za 20,00 din.

EKONOMISTI, GOSPODARSTVENIKI!

Včlanite se! Obnovite članstvo v Društvu ekonomistov Domžale-Kamniki!

Osnovna dejavnost društva je v skrbi za strokovno izpopolnjevanje svojih članov. V ta namen izvršni odbor občasno prireja strokovna predavanja in srečanja.

Koristno in prijetno se je srečavati s kolegi svoje stroke, zvedeti kaj novega, izmenjati izkušnje, pokramljati o tekočih zadevah, sprostiti se v stikih z znanci!

Prav v teh dneh društvo ureja svoje članske vrste preko plačevanja članarine za leto 1981. Vsi evidentirani eko-

nomisti in gospodarstveniki so v ta namen že prejeli položnice. Vsi drugi, ki se uvarjate ali vas zanimajo gospodarska vprašanja in ki delujete ali prebivate na območju obeh občin in ki niste bili zajeti, pa ste vabljeni, da preko plačila članarine v višini 150.- din na žiro račun 50120-678-89699 pokažete svoj interes za vključitev v društvo. V članarini je seštet delež društva, delež zveze ekonomistov Slovenije in naročnina na Ekonomsko revijo.

Pri iskanju nadaljnjih informacij se obrnite na predsednika IO društva tov. Janeza Kralja, tel. 721-511.

**DELOVNA SKUPNOST STROKOVNIH SLUŽB
KRAJEVNIH SKUPNOSTI DOMŽALE**

RAZPISUJE
prosta dela in naloge

KNJIGOVODJA – TAJNIK

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba ekonomske, administrativne ali splošne smeri,
- znanje knjigovodstva,
- znanje strojepisja,
- najmanj dve leti delovnih izkušenj.

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poizkusno delo 2 meseca.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev je poslati v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Delovna skupnost strokovnih služb krajevnih skupnosti Domžale, Kidričeva 14, 61230 Domžale.

**OSNOVNA ŠOLA RADOMELJSKE ČETE
PRESERJE**

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

naslednja prosta dela in naloge:

1. UČITELJA RAZREDNEGA POUKA

Pogoji:

končana Pedagoška akademije – razredni pouk
dve leti delovnih izkušenj

2. ŠOLSKEGA PEDAGOGA

Pogoji:

visoka izobrazba – smer pedagogika
dve leti delovnih izkušenj

Nastop dela 1.9.1981.

Prijave z dokazili o usposobljenosti sprejemamo 15 dni po objavi na naslov: Osnovna šola Radomeljske čete Preserje, pošta 61235 Radomlje.

VZGOJNO VARSTVENI PROGRAM ZA PREDŠOLSKE OTROKE JE BREZPLAČEN

Leta 1975 je SOV Domžale v organizaciji Vzgojno varstvenega zavoda Domžale pričela z delovanjem organiziranega dela z otroki, ki se pripravljajo na malo šolo.

Aktivnost vzgojnega kadra smo imenovali 80-urni vzgojni program. Osnovni namen vseh programov O. V. v občini je zmanjševanje razlik med otroci, ki so v vrtcih in otroci, ki nimajo te možnosti. Tako je tudi ta vzgojna oblika prispevek, ki čim večjemu vključevanju otrok v vzgojne programe.

Program je za starše brezplačen, zato je tudi neobvezen.

VVZ se je srečeval s težavami pri organizaciji, saj je kljub temu, da je inel vzgojiteljico, igrache, prostor, že pripravljen odziv staršev ni bil dovolj, da bi opravičil delo v skupini, zato je uvedel minimalni prispevek staršev.

SOV Domžale v celoti nosi stroške za delo tega programa po obračunu, ki ga VVZ Domžale predloži po opravljenem programu.

**BUFFET RODICA
Rodica – Perkova 17**

V našem pred letom dni odprtem lokal u vam poleg že znanih pijač, sladoledov in ostalega v bodoče še

PRIPOROČAMO:

Vsak dan specialitete na žaru: ražnjiči, čevapčiči, pleskavice s kajmakom.

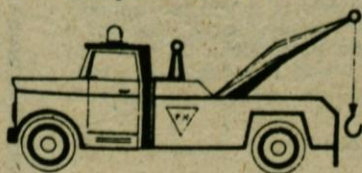
Vsako soboto in nedeljo pečene odojke na ražnju.

Zagotovljen parkirni prostor – vrt in ob slabem vremenu streha, za razvedrilo so na razpolago igralni avtomati.

SE PRIPOROČAMO!

**VSEM GOSTOM IN OBČANOM ČESTITAMO ZA OBČINSKI
PRAZNIKI**

**Avtovlečno službo vršim na
vseh relacijah NON-STOP**

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 722-933

KOVINSKO IN STROJNO PODJETJE

hidrometal

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

sledeča prosta dela in naloge:

1. VEČ STROJNIH KLJUČAVNIČARJEV

pogoji: poklicna kovinarska šola, poskusno delo 2 meseca

2. TREH STRUGARJEV

pogoji: poklicna kovinarska šola, poskusno delo 2 meseca

Kandidati naj pismene prijave z dokazili pošljejo na naslov: Kovinsko in strojno podjetje HIDROMETAL Mengeš – splošno kadrovska služba, v 15 dneh po objavi. Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas.

**KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE
61230 DOMŽALE, Ljube Šerčerja 4**

OBJAVLJA prosta dela

1. gradbenega tehnika – nizke gradnje
2. KV zidarje
3. VKV električarja
4. KV ključavničarja
5. gradbene delavce

Pogoj:

Pod 1. strokovni izpit, 4 leta delovnih izkušenj, poskusno delo 2 meseca, pod 2., 3. in 4. – 3 leta delovnih izkušenj, reguliran vojaški rok, poskusno delo 2 meseca, pod 5. – PK ali NK delavec z izkušnjami v gradbeništvu, odslužen vojaški rok, poskusno delo 1 mesec.

Kandidati naj oddajo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naš naslov v 15 dneh po objavi. O rezultatu vas bomo obvestili v 30 dneh.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najine ljube hčerke

SAŠKE SEVER

rojene 6.2.1972

se zahvaljujeva vsem, ki ste nama pomagali v teh težkih trenutkih, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Mamica, očka in ostali sorodniki.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem sosedom, znancem in prijateljem naše drage sosede in tete

HELENE LOBODA

za sožalje, darovano cvetje in za spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala oskrbovancem Doma upokojencev, dr. Petru Cerarju za dolgoletno zdravljenje. Posebno se zahvaljujemo župniku za pogrebni obred in Pevskemu zboru upokojencev za zapete žalostinke.
Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljubljene mame, stare mame, sestre in tašče

ELIZABETE BREZNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali cvetje, izrazili sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo Konradu Butaliču, ki je izrekel nadvse lepe poslovilne besede ob njenem grobu, župniku za opravljen cerkveni obred in delovnim organizacijam TOKO, LEK in MERCATOR za darovano cvetje in finančno pomoč.

Za izredno pomoč se zahvaljujemo vsem sosedom, še posebno pa družinam Capuder, Arh, Kepec, Slapar, Močnik in Kosar.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nepričakovani smrti dragega moža

FRANCA LEVCA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste mi pomagali ob tej težki izgubi, darovali cvetje, mi kakorkoli pomagali in ga spremili na zadnji poti.

Posebna zahvala Lovski družini za poslednjo čast.

Žalujoča žena Mimi.

ZAHVALA

Ob nepričakovani izgubi

IVANA ŽUPANČIČA

se iskreno zahvaljujem vsem prijateljem, znancem, ki so ga pospremili na zadnji poti in darovali cvetje.

Še posebno se zahvaljujem Ribiški družini Bistrica in pevcem.

Francka

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi naše drage mame in sestre

REGINE OSREDKAR

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem, njenim prijateljicam, sosedom, Pevskemu zboru in drugim, ki ste darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.
Vsem še enkrat hvala.

Žalujoči vsi njeni.

ZAHVALA

Dne 12.5.1981 smo se poslovili od moža in očeta

FRANCA PRVINŠKA

iz Prvin

Zahvala velja vsem prijateljem, sosedom in znancem ter župniku za opravljen obred. Posebno se zahvaljujemo Lovski družini Trojane-Ožbolt ter govorniku Ivanu Novaku.

Žalujoči:

žena z otroci, sestra Minka in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža, očeta, deda, brata in strica

JANEZA KODERMANA

obrtnika

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, njegovim delavkam, poslovnim partnerjem in sosedom, posebno Zidanškovim, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje ter nam osebno ali pismeno izrekli sožalje.

Hvala predstavnikom Skupščine občine Domžale, OK SZDL, ONPZ ZORA Domžale, Obrtnemu združenju Domžale, Skladu za dopolnilno izobraževanje delavcev, družbenemu pravobranilcu samoupravljanja, gasilskemu društvu Stob, domžalski godbi in pevcem ter govornikoma za poslovilne besede. Vsem, ki ste nam v težkih dneh pomagali in sočustvovali z nami prisrčna hvala.

Žalujoči: vsi njegovi.

ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE, n.sol.o.

Delovna skupnost skupnih služb

61230 DOMŽALE, Titov trg 1

vabi k sodelovanju na podlagi sklepa delavskega sveta kandidata za opravljanje del in nalog

– PISARNIŠKEGA REFERENTA v splošni službi ZD Domžale, za poln delovni čas za določen čas /nadomeščanje delavke na daljšem bolniškem dopustu/.

Pogoji:

končana srednja šola administrativne ali splošne smeri z aktivnim znanjem strojepisja.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev sprejema kadrovska služba ZD Domžale, 61230 Domžale, Titov trg 1 in sicer 15 dni po objavi.

 HELIOS

HELIOS KEMIČNA INDUSTRIJA DOMŽALE,

Ljubljanska 114, n.sol.o.

TOZD Tovarna barv, lakov in umetnih smol Količevo, o.sub.o.

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

**ZA VEČ DELAVCEV
V SKLADIŠČU, TRANSPORTU IN PROIZVODNJI**

Za objavljena dela in naloge je predvideno poskusno delo, določeno s Pravilnikom o delovnih razmerjih.

Kandidate vabimo, da se osebno zglasijo v kadrovskem oddelku DO Helios v Domžalah, Ljubljanska 114, v roku 15 dni od dneva objave.

Industrija pohištva
"STOL" KAMNIK n. sol. o.

Industrija
pohištva
stol
kamnik
jugoslovija

Odbor za kadre
TOZD DELAVSKA RESTAVRACIJA
DUPLICA

OBJAVLJA dela in naloge

TREH NATAKARJEV

K sodelovanju vabimo kandidate(ke), ki so usposobljeni za delo postrežbe v restavraciji in obratu družbene prehrane ter imajo poklic širokega profila. Delo je dvoizmensko.

Kandidati naj pošljajo pismene prijave v 15 dneh po objavi na naslov: STOL Kamnik, kadrovska služba, Ljubljanska 45, 61240 Kamnik.

Ustrezne informacije dobite osebno v kadrovski službi, tel. 831-121 int. 223.

Kandidate bomo obvestili o izbiri najkasneje v 30 dneh po preteku roka prijav.

TEKSTIL LJUBLJANA
TOZD FILC MENGEŠ
Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

**1. VEČJE ŠTEVILO DELAVCEV
ZA DELO V PROIZVODNJI**

Osebni dohodek okoli 8.000 din.

2. KURJAČ VISOKOTLAČNIH KOTLOV

Pogoji: opravljen izpit za kurjača visokotlačnih kotlov ali strojni ključavničar, ki bi bil pripravljen delati izpit za kurjača visokotlačnih kotlov.

Osebni dohodek okoli 10.000 din.

Prednost pri izbiri imajo kandidati z odsluženim vojaškim rokom. Stanovanja ni.

Prijave pošljite ali se osebno zglasite na naslov TEKSTIL TOZD FILC Mengeš, Blejčeva 4, 61234 Mengeš, splošni oddelek.

OGLAS

Za dopoldansko varstvo 3 otrok na našem domu iščemo mlajšo upokojenko.

Informacije vsak dan od 15. ure dalje ali po telefonu 721-297, na naslov Zupančič, Domžale, Prešernova 57.

OGLAS

Dva študenta STUGŠ iščeta sobo in hrano (vegetarijansko). Ob sobotah, nedeljah in praznikih odsotna. Ponudbe na tel.: 721-475.

OGLAS

Iščem sobo ali garsonjero v Domžalah. Ponudbe pod „Julij 81“ ali na tel. 23-975 int. 99.

OGLAS

Ugodno prodam čoln Elan T-300 (banca) s prikolicco. Naslov: Domžale, Antona Skoka 12.

OGLAS

V službo sprejemam zdravo dekle ali fanta z dokončano ali nedokončano osemletko. Delo je dnevno. Vse sobote so proste.

Pekarna Kancilija, Domžale, Ljubljanska c. 56.

OGLAS

Dne 8. maja 1981 sem med 18.30 in 19.30 uro izgubila zlato broško v obliki lista s pentljo, in sicer na poti od OŠ Šlandrove brigade do Veleblagovnice (cvetličarna) v Domžalah.

Poštenega najditelja prosim, da jo vrne na naslov: Francka Avbelj, Borova 12, Vir, p. Domžale.

OGLAS

Prodam 40 komadov betonskih verej za ograjo, velikost 15x15 cm x 2 m.

Naslov: Z. F. Partizanska 12, Domžale.

OGLAS

Iščem pomoč v gospodinjstvu, 2 x mesečno po 4 ure popoldan.

Naslov v uredništvu glasila.

OGLAS

Sprejem delo na dom. Informacije: ČAKŠ Danica, Ulica OF 3, Mali Mengeš.

OGLAS

TV antene montiram in popravljam kvalitetno in po ugodnih cenah. Zibelnik Matija, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-466.

Predstavljamo vam obetavne športnike:

MLADI NOGOMETAŠI IZ DOBA – najmočnejši v občini

V Dobu živi in deluje zdrav, mlad, pa tudi ambiciozen športni kolektiv – NK Dob. V njem se posebno odlikujejo najmlajši t.j. pionirji, ki tekmujejo v domžalsko-kamniški ligi in nekaj kol pred koncem zasedajo prepričljivo prvo mesto. To dejstvo je rezultat resnega, odgovornega dela v klubu, oz. prepričanje, da je le delo v mladini pogoj za kakovost nogometa v prihodnje. Sicer o tem, da je treba začeti z delom pri najmlajših radi povsod govorijo, storijo pa največkrat malo ali nič, da to pravo izhodišče uresničijo.

V Dobu ni tako in danes lahko govorimo o urejenem športnem kolektivu, kjer skrbijo za različne vidike dela z mladimi. Ob tem se brigajo tudi za učni uspeh posameznikov, saj spremljajo učne uspehe tistih, ki so vključeni v delo kluba.

Sicer pa naj o svojem športnem udejstvovanju spregovorijo trener in sami mladi športniki.

Walter Orehek – odlični strelec: Treningov se udeležuje 16 – 18 pionirkov. Ko smo jih obiskali so manjkali zaradi poškodb trije nogometaši. Najboljši strelec v ekipi je Walter Orehek, ki je lani dosegel 38 golov (ekipa je zasedla 3. mesto), letos pa je v trinajstih kolih dosegel že 32 golov.

Franc Blejec, trener: Ko sem se odločal, da prevzamem delo z

najmlajšimi v Dobu, sem se odločil za to iz razloga, ker je šlo za mlad, urejen kolektiv. Prej sem delal z različnimi mladinskimi in članskimi kolektivi (tudi v Dobu 1976–1977) vendar ugotavljam, da je v delu s pionirji še največ motiva: vidiš, da napredujejo, da se razvijajo kot ljudje in kot športniki.

Z ekipo, ki jo vodim sedaj sem zelo zadovoljen, saj je ekipa (II sekcija) prva v domžalsko-kamniški ligi. V trinajstih kolih smo zabeležili same zmage ob enem porazu in enem neodločenem rezultatu. Sicer je kol do konca še nekaj in ne bi se želel zareči, da bomo zagotovo prvi – upam, da bomo.

Igor Horvat, učenec 8. razreda: V ekipi igram srednjega krilca in sicer že štiri leta. Doma nimajo ničesar proti mojemu igranju v ekipi. Pogoj, ki mi ga postavljajo,

je uspeh v šoli. V osnovni šoli Martin Koželj kamor hodim dosegam prav dober uspeh. Sicer pa imam najraje telovadbo. Vesel sem, če me prideta starša kdaj gledat.

Dušan Smolnikar, učenec 7. razreda: Tri ali štiri leta že igram nogomet, zanj me je pa navdušil oči, ki je bil tudi dober nogometaš NK Dob. On me tudi spodbuja in prihaja na tekme, ki jih igramo.

V ekipi igram levo zvezo, treniram pa redno dvakrat tedensko. Zavedam se, da mora zlasti vezni igralec biti v dobri kondiciji, zato se trudim.

(Trener Franc Blejec je ob razgovoru z Dušanom poudaril, da je fant glavni „vezni“ v ekipi – op. M.B.)

Franci Cerar, učenec 7. razreda: Nastopam na mestu vratarja, kjer se trudim, da bi prejel čim manj golov. Vem, da moram – če želim doseči kot športnik, kar največ – dosti trenirati, zato sem skoraj vedno na igrišču. Vseh treningov se udeležujem. Starši me sicer pustijo, samo v šoli bi moral biti malo uspešnejši. Dosegam sicer dober uspeh, toda potruditi bi se moral v šoli še bolj.

Marko Kvas, učenec 8. razreda: V šoli Martina Koželja (Dob)-imam najraje likovni pouk in telovadbo, izven šole pa je moj glavni hobby – nogomet, za katerega me je navdušil oče in ga igram že tri leta.

V ekipi igram levega braničca in se zelo trudim, da bi bil uspešen. Doma zelo navijajo zame, saj se udeležujejo naših tekem in me spodbujajo.

Jože Cerar, 7. razred: sva dvojčka pa oba tudi nastopava skupaj v ekipi. Nogomet igram drugo leto, trener me pa postavlja na mesto desne zveze. Rad ima telovadbo. Tudi jaz bi se moral bolje potruditi v šoli, vsaj tako pravi starša, ki na tekme naše ekipe ne hodita.

(Nadaljevanje na 31. strani)

Tekmuj sam s seboj — vsak je zmagovalec

Že nekaj sezon se množični teki in zanimanje za rekreacijska tekmovanja povečujejo, vedno več je udeležencev v pohodih, krosih, testnih preverjanjih skratka, tako hoja kot tek sta postala resnična spremljevalca čim širšega kroga občanov in delovnih ljudi.

Naslov današnjega članka sem prebral v koledarju množičnih tekaških prireditev 1981 — 1982, vendar ne bi razpravljali o smučarskih prireditvah temveč suhih tekih, krosih ter preverjanju zmogljivosti, oziroma nekaj spodbudnih napotkov tistim občanom, ki se bodo v letošnji sezoni pridružili tekačem — rekreativcem.

Vsak športnik dobro ve, da telo ne more prenesti vseh obremenitev, če je nekaj časa neaktivno, mišicam in sklepom je pred vsakim naporom potreben daljši čas ogrevanja to pa še posebej velja za ljudi, ki so prešli štirideset let starosti. Marsikdo se bo vprašal ali je potrebno ogrevanje pred tekom. Odgovor je kratek, ogrevanje je nujno potrebno; je kratko pet minut in je zelo raznovrstno tako, da vse mišice in zglobne postopoma privadimo na obremenitve. To poudarjam predvsem zato ker veliko občanov in delovnih ljudi vadi, oziroma se rekreirajo sami brez strokovnega nadzorstva in večina njih ni vključena v nobeno telesnokulturno organizacijo.

Vsak začetek ali ponovno vključitev je nekoliko težja, nikdar ne poskušajmo prehitovati s preveliko obremenitvijo postopoma povečujmo kilometre in obremenitve tako se bo srce prilagodilo novim naporom in mišice novi aktivnosti. Ko smo se odločili, da bomo pričeli z teki ali drugo aktivnostjo je najvažnejše da z treningi redno nadaljujemo ali pa sploh ne treniramo. Marsikom se bo to zdelo napačno, vendar redna vadba je preven-

tivna mera za vso nadaljnjo korist. Treniranje od časa do časa (dva ali tri dni zaporedoma nato pa sedem do deset dni premora) nam ne pomaga, da resnično pridobimo in obdržimo fizično sposobnost, oziroma srce ne bo preneslo različnih naporov treniranja. Včasih pa se le zgodi, da prekinemo redno treniranje zaradi bolezni ali kakega drugega vzroka, po ponovnem začetku zmanjšamo program aktivnosti in šele po nekaj dneh redne vadbe telo lahko obremenimo kot pred prekinitvijo vadbe.

V začetku zapisa sem opozoril na začetno ogrevanje pred vsako večjo aktivnostjo telesa, tudi po končani vadbi telo potrebuje postopno umirjanje in ne takojšnje prekinitve, ki pa jo je včasih zelo težko izpeljati predvsem, če smo si zadali daljšo progo oziroma zahtevnejšo.

V kratkem zapisu sem poskušal pomagati vsem, ki boste letos pristopili k tekačem s tem povečali število rekreativnih aktivnih tekačev obenem pa zainteresirali tudi ostale sodelavce saj boste s svojo aktivnostjo pritegnili tudi druge. Nekaj besed smo spregovorili o začetku redne vadbe, ponovni

vključitvi po določenem premoru, ob pravilnosti začetka in končanja vadbe. Vse bi rad opozoril, da ne trenirajo, ko bo velika vročina ali zelo hladno vreme in ne trenirajte do popolne izčrpanosti in še posebej začetniki, ki boste komaj začeli z rednim treningom. Najlepša temperatura pri treniranju je od 5 do 30°C, verjetno bi me sedaj kdo vprašal kaj pa poleti ali v hudi vročini prenehamo z treniranjem. Odgovor je ne, poiskati si moramo najprimernjši čas to pa je zelo zgodaj zjutraj ali pozno zvečer, to je čas, ko je le nekoliko hladneje in tudi telo se bo sčasoma privadilo na večje temperature.

Če se pri teku veliko znojite, je potrebno povečati količino soli v

organizmu. To lahko storite z jemanjem ene ali dve tableti soli, ali povečanjem soli v hrani.

Pri teku uporabljate lahko in udobno opremo.

Hladno vreme je manj nevarno za treniranje s tem pa nočem reči, da nikomur ni škodljivo. Človeški organizem je potrebno privaditi tako na toplo vreme kot na hladnejše dneve. Če pa je preveč hladno se vključimo v telesnokulturne organizacije katere imamo praktično v vsaki krajevni skupnosti občine Domžale. Koristimo telovadnice, za katere večkrat trdimo, da so popolnoma zasedene, kar pa je praksa pokazala, da ni vedno tako.

M. GORZA

Prvenstvo ritmike na šoli Šlandrove brigade

Na osnovni šoli Šlandrove brigade je bilo že tretjič uspešno organizirano prvenstvo ritmike za 5. in 7. razrede. Letošnjega prvenstva se je udeležilo 21 razrednih prvakinj. Kot vsako leto je tudi tokrat sodila odlična, natančna in strokovno za to panogo sposobna tovarišica Ela Košir. V pomoč pri sojenju ji je bila tovarišica za glasbeni pouk Jožica Vidic. Vidičeva je sodila letos prvič in se v to delo šele uvaja, medtem ko je tovarišica Ela Koširjeva ena glavnih sodnikov za ritmiko že več let ne samo pri nas, temveč tudi v Kamniku.

Kaj pa sploh pojmujejo v osnovni šoli pod ritmiko?

To je panoga, ki vzgaja dekleta k estetski vzgoji, lepi drži in kreativnosti, prav zato postaja v sodobni telesni vzgoji ena od pomembnih panog. Osnove gibov, korakov, poskokov, obratov, drž in delo z rokami pokažejo otrokom najprej učitelji pri rednih urah. Nato sledijo razredna prvenstva. Vse nastopajoče sestavijo vajo doma same in zanjo izberejo primerno glasbeno spremljavo. Večina tekmovalk na nastopu vajo improvizirano in za te stvari so sodobna dekleta zaradi odlične glasbene vzgoje, ki je v domžalski občini še prav posebno kvalitetna, izredno nadarjena!

Prvakinja šole za 7. razrede je postala zopet Iris Volkar. To je bil prikaz — plesa prave baletne plesalke učenke 2. letnika nižje baletne šole v Ljubljani.

Dobro vem, koliko truda, znoja in samoodpovedovanja je potrebno, da v dveh letih tako zaplešes v baletnih copatkah, kot nam je na tem prvenstvu zaplesala naša Iris Volkar. Ponosni smo nanjo, veseli njenih uspehov v baletni šoli ter zadovoljni, da jo imamo. Izredno talentirana, lahko trdim da celo nadpovprečno nadarjena je Vesna Husič. Samouk je, vse kar naredi se nauči v šoli in nato doma. Žal ji okoliščine ne dovoljujejo vpisa v baletno šolo v Ljubljani.

Vesna Husičeva je bila torej druga. Vesela in skromna je sprejela diplomu, mi vsi pa smo prav tako veseli njenega uspeha. Tretje in četrto mesto pa sta si delili kar dve tekmovalki. Aljaž Aljoša je odlična karakterna plesalka, le žal, da jo pri plesu spremlja tremu. Pa Maja Gligorovičeva, ki je zelo natančna v izvedbi.

REZULTATI 7. razred:

1. mesto Iris Volkar 9,9, 2. mesto Vesna Husič 9,3, 3.—4. mesto Aljoša Aljaž 9,0, 3.—4. mesto Maja Gligorovič 9,0, 5. mesto Volkar-Klopčar 8,0, 6. mesto Lekan-Vehovec 7,8, 7. mesto Tatjana Brumen 7,5, 8. mesto Blanka Svetina 7,4, 9. mesto Polona Mimik 7,4.

REZULTATI 5. razred:

1. mesto Simona Mauko 9,8, 2. mesto Andreja Kolar 9,6, 3. mesto Klara Vovk 9,2, 4. mesto Marjeta Ježek 7,9, 5. mesto Skol-Mav 7,8, 6. mesto Komljanec-Terek 7,6, 7. mesto Juhant Sabina 7,5, 8. mesto Mojca Pengov.

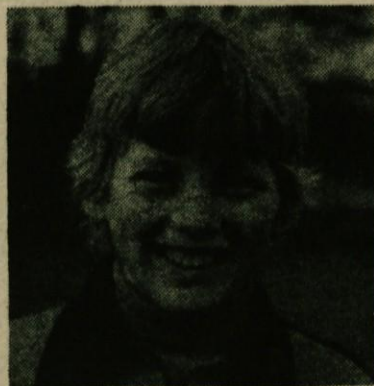
Jana Pogačar

(Nadaljevanje s 30. strani)

Marko Gosar, učenec 8. razreda: Nogomet igram že štiri leta. Zanj sem se navdušil, ko sem prišel gledat sošolce in prijatelje. V naši ekipi igram desno krilo in težim zame, da bi bil čim hitrejši in spretnejši.

Redno treniram dvakrat tedensko, posebej všeč mi je telovadba. Rad treniram in nastopam, zlasti še, ker se v ekipi dobro razumemo, saj res v njej vlada razumevanje in tovarištvo.

Miro Smolnikar, učenec 5. razreda: Tudi mene je navdušil za športno udejstvovanje oči, ki se za moje športne uspehe zelo zanima in me spodbuja. Treniram dvakrat tedensko in ob tem želim doseči zlasti še boljše tehnično znanje

nogometa. V šoli, kjer sem dober šolar, me seveda najbolj veseli telovadba. Sicer pa zame pravijo, da sem precej borben. Trudim se, da bi bil uspešen, to je.

MB

13. Avto-rally v Mengšu uspel

23. maja je bil v Mengšu že 13. avtorally, ki je bil posebno s strani tekmovalcev izredno dobro obiskan. Tokrat je rally organizirala osnovna organizacija sindikata Zavarovalne skupnosti Triglav – poslovna enota Mengeš, tekmovanje pa je potekalo za memorial narodnega heroja Matija Blejca-Matevža in padlih borcev v NOB ter v počastitev 40-letnice ustanovitve OF in vstaje slovenskega naroda. Pokrovitelj prireditve je bila Občinska zveza združenj borcev NOV Domžale in Občinski sindikalni svet Domžale.

Program je obsegal tri dele tekmovanja in sicer spretnostno vožnjo na parkirišču pred Lekom, kontrolno vožnjo po kraju in spretnostno vožnjo na parkirišču pred novim Trakom. Pasti je bilo vsekakor dovolj, da si je vsakdo nabral nekaj negativnih točk in s tem lahko tudi spoznal, kakšen voznik je.

Ob zaključku tekmovanja je bila bogata proslava s kulturnim programom, ki so ga izvedli učenci šolskega kulturnega društva OŠ Matija Blejca-Matevža Mengeš in mengeška pihalna godba. Po razglasitvi rezultatov je bilo tovariško srečanje v obratu družbene prehrane DO Trak.

Ker je 13. avtorally organizirala mengeška poslovna enota zavarovalnice Triglav, sem se na kratko pogovoril z direktorjem te PE, s tovarišem Petrom Gubancem. Le-ta meni, da prireditve ni samo dobro uspela, ampak je bil dosežen tudi njen glavni namen, da se delovni ljudje tudi s takšnimi prireditvami psihofizično usposabljujejo in pripravijo na uspešnejši delovni dan. Ne gre samo za šofersko izpopolnjevanje, ampak za splošno korist, ko si človek pridobiva

boljše reflekse za kakršnokoli delo, ne nazadnje pa tudi za obrambno pripravljenost.

O avto-rallyju so prizadevni Mavričani posneli tudi nekaj filmov, pohvaliti pa je menda treba tudi vse druge, ki so sodelovali pri izvedbi, od AMD Mengeš do šolskega kulturnega društva in delavcev Zavarovalnice, ki so sodelovali v narodni zaščiti (čez 50).

Prihodnji avto-rally bo imela na skrbi sindikalna organizacija Melodije. Poglejmo si še prva tri mesta s 13. avtorallyja osnovnih organizacij sindikata mengeških delovnih organizacij oz. poslovnih enot.

V A kategoriji je bil prvi Janez Cerar – Induplati, drugi Možina Jože – Eta, tretji pa Rudi Javh – Tamiz, V B kategoriji je zmagal Jože Plevel – Melodija, drugi je bil Franc Mihelin – Eta, tretja pa Fani Arnol – Triglav. Tudi v generalnem plasmanu so bili prvi trije iz A kategorije, med ženskami pa je bila prva Fani Arnol – Triglav, druga Nada Škofic – Hidrometal in tretja Milena Prezelj – Triglav. Med ekipami je osvojila prvo mesto Hidrometal II, druga je bila Melodija II in tretji Tamiz I.

I. Sivec

DELO TENIŠKEGA KLUBA DOMŽALE

Tenis — velika množičnost

Ob občinskem prazniku so športni delavci v teniškem klubu Domžale organizirali velik teniški turnir, ki so se ga udeležili tudi najvidnejši slovenski tekmovalci.

Ta turnir, ki je tudi med domžalskimi občani vzbudil mnogo zanimanja, je bil tudi povod, da smo obiskali predsednika teniškega kluba Domžale Milana Marolta.

V razgovoru smo izvedeli tole:

„To je bil prvi večji medklubski turnir in že na tem turnirju je bila udeležba kakovostnih igralcev zelo množična.

Izmed prvih petnajst slovenskih najboljših igralcev v Sloveniji, ki so rangirani, se jih je kar osem udele-

žilo našega turnirja. Glede na to, da je naš klub še zelo mlad (ustanovljen je od leta 1977), naši tekmovalci še ne dosegajo vidnejših uspehov, vendar se že udeležujejo raznih medklubskih turnirjev.

Kako je z igrišči?

Prvo leto po ustanovitvi kluba nismo imeli nobenih lastnih igrišč, vendar nam je DO LEK Mengeš omogočila vadbo in izvedbo I. tečaja na asfaltnem igrišču. Kasneje smo začeli delovati na šoli Josipa Broza Tita, kjer je poučeval telesno vzgojo prof. Metod Klemenc in ki je bil med soustanovitelji kluba. Za objekte ob šoli in telesno kulturno oživitve je bil zelo zaslužen. Bil je pobudnik teniškega športa in na nek način začetnik ponovne oživitve tenisa v Domžalah.

Od šole Josip Broz Tito se je dejavnost preselila na nova igrišča v športnem parku v Domžalah, kjer smo zgradili dvoje teniških igrišč. Zgrajena so bila predvsem s pomočjo TKS Domžale in KS Domžale ter s prostovoljnimi delom.

V letošnjem letu smo zgradili tudi steno za vadbo, ki je zlasti primerna za delo z začetniki.

Kaj pa tovarne, se vključujejo?

Materialno in moralno podporo pri vzdrževanju igrišč in dokončni ureditvi obeh igrišč in izgradnje stene so dale nekatere organizacije združenega dela, denimo BETON Zagorje, UNIVERZALE, HELIOS, TOKO, HIDROTEHNIK.

Kolikšna je dejavnost kluba in v koliki meri je delo naletelo na odziv med mladimi?

Klub si je že od vsega začetka prizadeval, da bi po eni strani omogočil aktivno rekreacijo delavcem iz naših organizacij združenega dela, po drugi strani pa da bi pri mladih spodbudili za ta vedno bolj popularen šport več zanimanja.

V obojem smo uspeli: Rekreativni šport v klubu ima veliko množičnost, med mladimi pa je tudi mnogo zanimanja.

Na najboljši poti smo, da z mladimi uspemo tudi v tekmovalnem smislu.

Kako je z organizacijo tečajev?

V letošnjem letu je že opravilo začetniški tečaj 19 osnovnošolcev starih 8–10 let in do poletnih počitnic bomo izvedli še dva taka tečaja. Te tečaje vodi zelo uspešno Dragan Živulović in za pridobitev novih vaditeljev bomo v letošnjem letu poslali na vaditeljski tečaj v Ljubljano štiri naše člane.

Pa delo s starejšimi?

V letošnjem letu bomo opravili tudi tečaje za starejše začetnike, saj je zanimanje za tovrstno aktivnost v našem klubu zelo veliko. Tega je toliko, da bo treba razmišljati o gradnji novih igrišč, ki so predvidena v razširitev športnega parka za Repovžem.

O gradnji igrišč razmišljajo tudi v Mengšu in Radomljah.

Kako komentirate kot predsednik kluba tolikšno zanimanje za ta šport?

Pri tenisu gre za šport, ki sodi v vrh onih, kjer se človek vsestransko obremenjuje in omogoča vsem ljudem, tudi onim v starejših letih vzdrževanje telesne kondicije in psihične sprostitve. To pa nedvomno vpliva tudi na boljše delovne sposobnosti onih, ki so se tega športa lotili.

Tenis glede na veliko zanimanje ljudi prav gotovo ni več šport samo za nekatere, saj smo ga množično približali mladini in široki rekreaciji.

In kako je potekel turnir, ki je bil doslej – kot pravite – največji teniški turnir v Domžalah?

Vsekakor je bil to doslej najkvalitetnejši domžalski turnir, saj so najboljše rezultate dosegli rangirani tekmovalci iz Slovenije. Na turnirju je zmagal Mulej (TK TRIGLAV Kranj), drugi je bil Štarman (TK TRIGLAV Kranj), tretji Urbanc (TK TRIGLAV Kranj), četrti pa Vengust (Kamnik).

Med našimi tekmovalci se je najbolje uvrstil Iztok Orehek v četrtfinale, kjer pa se je srečal z na koncu tretjeuvrščeni tekmovalcem, ki ga je izločil iz tekmovanja. Turnir si je ogledalo večje število gledalcev, kljub ne preveč lepemu vremenu. Vsi tekmovalci so bili zelo zadovoljni z organizacijo turnirja, najbolje uvrščeni pa so dobili poleg pokala in medalj tudi praktična darila domžalskih delovnih organizacij.

Pa načrti za prihodnje?

V letošnjem letu planiramo še izvedbo nadaljnjih tečajev, organiziranje turnirjev in tekmovalnih srečanj med delovnimi organizacijami. M.B.

TURNIR V MALEM NOGOMETU OB OBČINSKEM PRAZNIKU

V počastitev občinskega praznika je KS Slavka Šlandra organizirala turnir v malem nogometu, katerega pokrovitelj je bila DO HELIOS. Pokrovitelj je za zmagovalno ekipo pripravil pokal in praktično darilo – športno opremo. Na prvi turnir, želja organizatorjev pa je, da bi turnir postal tradicionalen, se je prijavilo 32 ekip iz občine Domžale in okolice.

Po sistemu izločanja so se v finalno skupino, v kateri je igral vsak z vsakim, uvrstile naslednje ekipe: Rokeri, Kovinopasarstvo-Capuder, Mlinostroj, Jamarski dom. Prvi zmagovalac turnirja je postala ekipa Rokeri iz Domžal, ki je prejela iz vrst predstavnikov Heliosa lep pokal in praktično darilo.

Rezultati finala:

Mlinostroj – Rokeri 0 : 1, Kovinopasarstvo Capuder – Jamarski dom 3 : 2, Mlinostroj – Jamarski dom 3 : 0, Kovinopasarstvo Capuder – Rokeri 2 : 7, Kovinopasarstvo – Mlinostroj 3 : 2, Rokeri – Jamarski dom 2 : 2.

Vrstni red je bil naslednji:

Rokeri 5 točk, Kovinopasarstvo Capuder 4 točki, Mlinostroj 2 točki, Jamarski dom 1 točko.